

בעזרת השם יתברך

ספר

עֲצֵרְתּוֹ אֲמוּנָה

מכתבי חזקה, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

286

תשפ"ז

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

050-411-6421

בית שמש (רמה ב')

רח' נהר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

בית שמש (רמה ד')

רח' נהדירעא 24
058-321-0705

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארו 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליברטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

ליקוטי מוהר"ן

39 Chestnut St,
Liberty, NY 12754

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הנפלאים
של ראש הישיבה שלישי"א
חייגו:

קול ברסלב

079-704-0066

קוואל פון אמונה (לנשים)

079-704-0069

דפוס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

בני ברק

kerenadpasabneibrak@gmail.com

עריכה - תחזוקת התוכן לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

www.BreslevCenter.com

נַעֲתוּ אִמוּנָה

- א. למה הצניעות קשה לי?.....
ב. האם מתר ללמוד את הזוהר הקדוש?.....
ג. איך אני מקבל את השירוף שלי?.....

אִישׁ אִמוּנָה

- א. ללמוד את המכתבים השבועיים.....
א. שהמורות יתלבשו בצניעות ובחן.....
ב. ליל שבועות הקדוש.....
ג. עקשנות לקבלת התורה.....
ד. המקנה בשבועות לפנות בקר.....
ה. במקום להסתכל בכאב, תחפש נקודה טובה.....
ו. מאכלי חלב בשבועות, כמו תינוק קטן.....
ז. לבכות היטב באהבה רבה.....
ח. מאכלי חלב בשבועות, כמו נולד מחדש.....
י. כשאדם שומר את העינים, הוא מלא חן.....
יב. הטלפון מקרר את היראת שמים.....
יג. לבנות ארבע כיתות במחנה אילן החיים.....
יד. סמארטפון עם התקרבות אל רבנו לא הולכים ביחד.....
טו. איך הייתי מרגיש כשהבן שלי עושה את זה.....
טז. תפלת השל"ה בערב ראש חודש סיון.....
יז.

תשמור על הבית שלך..... יט
 טלפון נח או לא?..... כא
 הצלחה של בית הכנסת זה רק אחבה ואחדות..... כא
 לשאול מורה דרך את כל השאלות והספקות..... כב
 זמן קבוע ללמוד..... כג
 אף מילה רעה על אף אחד..... כד
 הדבר היחיד שנשאר, זה דורות..... כה
 הכרת הטוב בדרך ארץ..... כו
 לרחץ את העינים בדמעות..... כח
 רק חברים עדינים ויראי שמים..... כט
 אני לא גוי..... ל
 לא להכניס גכאי צדקה לאולם?..... לב
 לשפוך מים על אילנות והפרחים..... לב
 סתם לומר את המלים, וכי זה לימוד התורה?..... לג

עצתו אמונה

למה הצניעות קשה לי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול מה אני יכולה לעשות שלפעמים הצניעות מאד קשה לי, כשאני רואה בת בגילי שלובשת גרבים, אני גם רוצה להתלבש כך. איך אני יכולה להתחזק בזה?

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פָּרַשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ז אייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... תחילתו, מוֹנֵסִי

זה אכן נסיון, בגיל צעיר יש את הנסיון הקשה שרוצים להראות כמו השכנים, לעשות רשם טוב לסובבים, אבל כשחזקים לא ללכת אחרי הרחוב, אלא להתלבש בעדינות ולהתנהג בעדינות - מקבלים הרבה מאד טוב, זוכים לדורות כשרים יפים ונפלאים. רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות בנים, סימן ט), כְּשֶׁמִתְנַהֲגִים בַּעֲדֵינוֹת, מִתְלַבָּשִׁים בַּעֲדֵינוֹת - זֻכִּים לִילָדִים טוֹבִים.

מאד אבקש מכם, אל תתלבשו כמו השכנים, תתלבשו כמו שההורים שלכם רוצים שתתלבשו, הדבר הכי גדול והכי יפה זה כששומעים בקול ההורים ועושים להם נחת רוח; לצערנו אנחנו מגרשים בגלות אמריקה, השיטה האמריקאית היא שכל אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה, המבגרים צריכים לתת כבוד לצעירים, אנחנו אמנם גרים באמריקה אבל אנחנו לא אמריקאים, אנחנו כאן עד שמשח

יגאל אותנו ויקח אותנו הביתה לארץ ישראל; ובכן אל תשנו את הלבוש היהודי היפה והקשר, אל תלכו עם גרבים קצרות, תלבשו גרבינים, ותהיו כל כך שמחים ונעימים, עד שהשכנים יחקו אתכם, הן יגידו להורים שלכם 'אנחנו רוצים להיות עדינים, כמו השכנה'.

תמסרו דרישת שלום להורים שלכם.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

האם מתר ללמוד את הזוהר הקדוש?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קודם כל אני רוצה להודות על כל השיעורים והחזוק היפים, שהודות להם לא הפסדתי השנה אף יום מלעבר על הפרשה, כמו כן קבעתי שיעור בזוהר הקדוש בכל יום.

רציתי לשאול שאלה, שמעתי ספור שהיה בירושלים גדול אחד שנפטר בגיל צעיר, וגדול אחר אמר שהוא נפטר בגיל צעיר בגלל שהוא עסק בקבלה; השאלה שלי היא האם לא צריכים לפחד ללמוד את הזוהר הקדוש.

כמו כן רציתי יותר חיזוק על ללמוד בכל יום.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא א', ראש חודש סיון, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרז יאיר

קבלתי את מכתבך.

אמירת זוהר היא לכלם, גם לצעירים; אמירת זוהר היא לא דבר מפחיד, אמירת הזוהר היא דבר קדוש, זה מטהר ומעדין. רבנו י"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן קח): "ידוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד, ודע שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה".

תאמר בכל יום זוהר, זה יטהר את הנפש, הרוח והנשמה שלך. האריז"ל הקדוש נתן תיקון לפעל תשובה שיאמר בכל יום חמשה דפים תיקוני זוהר, שזה יתקן אותו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איה אני מקבל את השידוך שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני צריך שידוך כמה שיותר מהר, אולי ראש הישיבה שליט"א יכול לעזור לי?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא א', ראש חודש סיון, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

כל הענין של שידוכים נסתר מכולם, לא יודעים מתי, עם מי וכו' וכו', שידוכים מנחים רק בידו של השם יתברך. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה סח, ג): "מצינו בתורה בנביאים ובכתובים שאין זיווגו של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא", בתורה כתוב (בראשית כד, ג): "ויצא לכן ובתואל, ויאמרו, מה יצא הדבר", בנביאים כתוב (שופטים יד, ד): "ואביו ואמו לא ידעו כי מה היא", ובכתובים כתוב (משלי יט, ד): "בית והון נחלת אבות, ומה אשה משפלת", אנחנו רואים בכל מקום ששידוך תלוי רק בהשם יתברך.

יש דבר שמעכב את השידוך; כשלא שומרים את העינים, פוגמים בברית - זה מונע את השידוך, וגם אחרי החתונה, כשלא מתנהגים ביראת שמים - מאבדים את השלום בית. מאד אבקש ממך, שמור את עיניך, ובזכות שתשמר את עיניך - אתה תמצא את השידוך שלך. כי רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן פז), כשאדם

חוטא בפגם הברית הוא מאבד את השידוך שלו, ואפילו שיש כבר את השידוך, אחרי התונה, אם פוגמים בברית - מאבדים את השידוך, מתחילים לריב ואין שלום בית; אבל פשחוזרים בתשובה, מתקנים את מה שפגמו, אזי מוצאים את השידוך וזוכים לחיים טובים.

אם תהיה חזק שלא להחזיק טלפון, טאבלט, וכדומה, שאפשר לראות בהם עבירות - אתה תזכה למצוא את השידוך שלך, אתה תתחתן ותזכה לדורות כשרים, השכינה תשרה אצלך בבית.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

ללמוד את המכתבים השבועיים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו

... תחנ'י, תלמידת בית פיגא, קרית יואל

קבלתי את ההודעות.

אם אתם רוצים לראות אותי, אתם מתגעגעים אלי - תסתכלו במכתבים של
עצתו אמונה ואיש אמונות, שם אתם יכולים לראות אותי ולהשקיט את הגעגועים,
אתם גם יכולים לשמוע את השיעורים בקו הטלפון "קנואל פון אמונה", "קול
ברסלב"; לרוץ אחרי, לרצות לראות אותי - זה טפשי.

אתם יכולים להגיד את זה לכל התלמידות, שפלן ילמדו את המכתבים, את
המכתבים השבועיים, ואיפה שיש תפילה באידיש - שישתמשו בזה, יבקשו את
זה, ואיפה שיש חיזוק והדרכה - שיקחו את זה כמו מכתב אישי.

אני מתאמץ להוציא בכל שבוע את עצתו אמונה כי במכתבים אפשר לראות
איך לנהל, ולקחת הרבה מאד חיזוק.

...

שהמורות יתלבשו בצניעות ובחן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ד אייר, שנת ה'תשפ"ו

... תחנ'י

קדם כל תודה שלקחתם על עצמכם לעזור בקיץ עם הפנות הצעירות, אני
בטוח שרק תרויחו מזה, מלעזור לבית פיגא.

שנית, אני רוצה לבקש מכם שלא תבואו עם סמרטוטים ארזים לבית פיגא. אני לא יודע מה קרה בחדשים האחרונים, פרצו גדר בבית פיגא לבוא בבגדים ארזים, סמרטוטים ארזים; אני לא רוצה שהמורות שלנו יתלבשו כך, ובגדאי לא התלמידות שלנו; למה אתם צריכים לחקות את האפנה? וכשהמורות באות כך - התלמידות מחקות את זה; מה רע עם בגד יפה עד עשר סנטימטר אחרי הגרף? זה יפה, זה מלא חן.

אני רוצה לבקש מכם שתעשו את רצוני, ואל תבואו עם הסמרטוטים הארזים.

גם לא עם ג'ינס, וגם לא עם משהו שנראה כמו ג'ינס.

תראו את המכתב הזה לכל האחיות שלכם, שידעו מה נכון ואיך אני רוצה שיתלבשו אצלנו בקהלה.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

ליל שבועות הקדוש

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר, תלמיד ושיבת היכל הקודש ירושלים

קבלתי את מכתבך.

תזרק את הסיגריה האלקטרונית, אל תעשן יותר, זה סכנת נפשות, כל כך נקשרים לזה, שלא יכולים להפרד מזה הן כשערים, והן כשישנים, וזה אפילו יכול לגרם לאדם לחלול שבת רחמנא לצלן, כמו שעשרות אנשים אומרים, שהם לא יכולים בלי זה, וזה גורם להם לחלול שבת קודש רחמנא לצלן.

עכשו מגיע חג השבועות הקדוש, אני רוצה לבקש ממך, שאחרי הסעודה אל תבטל את הזמן, ליל שבועות הוא מאד קדוש. מוהרא"ש אומר, מה שמבקשים בליל שבועות - פועלים, רואים פלאות; תנצל את הלילה בדברים קדושים, באמירת 'תיקון ליל שבועות', ועם 'התבודדות'; תבקש מהשם יתברך כל מה

שאתה צריך, ואני מאד מבקש ממך שלא תלך עם חברים לעשן חס ושלום, זה חלול יום טוב, אסור לעשן בחג, ואם אתה תעשה כך בלילה הקדוש - עדיף כבר שתלך לישון מאשר להגיע לחלול יום טוב.

גם כל השנה לא טוב לעשן, רבנו ז"ל אומר (חיי מוהר"ן סימן רעג, תעב), שלא יעשנו; ובדאי כשמגיע חג אסור לעשן, זה חלול יום טוב.

תאמר את התקון ליל שבועות; עיקר התקון הוא הפסוק הראשון והפסוק האחרון של תורה נביאים וכתובים, זה לא לוקח הרבה זמן, וכשאתה מסיים - תעבור על תרי"ג מצוות, ואם נשאר לך זמן - תחפש מקום איפה ללכת להתבודדות, ששם אתה יכול לבקש על שידוך טוב ועל כל מה שאתה צריך. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עקשנות לקבלת התורה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה איר, שנת ה'תשפ"ו
הרב ... גרזי איר

דע לך, עכשו כשמגיע חג השבועות הקדוש אנחנו עוד פעם זוכים לקבלת התורה, כל יהודי ויהודי זוכה עוד הפעם לקבלת התורה; זה זמן שמתחדשים, מתחילים מחדש לעבוד את השם, מתחילים ללמוד ולהתפלל ולעשות מצוות ומעשים טובים, ואנחנו צריכים לשמוח שנבחרנו מכל העמים וקבלנו את התורה הקדושה.

העקר התחזק מאד לא לוותר על הרצונות הטובים שלך, חכמינו הקדושים אומרים (ביצה כה:), למה הקדוש ברוך הוא נתן את התורה לעם ישראל? "מפני שהן עזין", כי הטבע של היהודים שהם עם קשי עורף, עקשנים מאד חזקים, וזה דבר מאד טוב כשזה מגיע לעבודת השם, לא נשברים כשלא רואים מיד שמצליחים; כי זה לא הולך ברגע אחד, וגם לא ביום אחד - להיות יהודי פשר, צדיק; זה לוקח קצת זמן, וכשלא מתעקשים, לא מתחזקים להשאר עם הרצון הטוב - נופלים ולא

מצליחים להגיע לדרגות הגבוהות והקדושות, ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח): "צריך להיות עקשן גדול בעבודת השם יתברך", ולא לעזב את הקבלות הטובות שקבלנו על עצמנו, אפילו שעובר מה שעובר וכו', כי רק בזכות העקשנות קבלנו את התורה.

על כן אחי אהובי, תתחדש, תתחיל מחדש להיות יהודי, תשתמש בעקשנות שלך לקבלת התורה, לך בכל יום לבית הכנסת להתפלל את שלוש התפלות במנין, ותתחיל מחדש ללמוד את התורה הקדושה, ותתחיל מחדש לשמור את עיניך, תחזיק בעקשנות בקבלות הטובות שלך של שמירת העינים ושמירת המחשבות. חכמנו הקדושים אומרים (סוּפָה נב:), כְּשֵׁיט לְאָדָם עֶסֶק עִם הַיָּצָר הָרַע שְׂרוּצָה לְהַפִּיל בַּעֲבֻרוֹת - "מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, אִם אָבֵן הוּא נְמוּחַ, וְאִם בְּרֹזֶל הוּא מִתְּפּוֹצֵץ", אפילו שֶׁהַיָּצָר הָרַע קָשָׁה כְּמוֹ אָבֵן - בְּסוּף הוּא יִמָּס, וְאִם יֵשׁ לָךְ יָצָר הָרַע קָשָׁה וְיָמָר, כְּמוֹ בְּרֹזֶל - הוּא יִתְּפּוֹרֵר; וְהַמָּקוֹם הַכִּי טוֹב לְהִתְחַבֵּא - הוּא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, בְּפוֹלֵל וּבִישִׁיבָה, שֶׁם אֲפָשָׁר לְקַיֵּם אֶת מַה שֶׁהֲרַמְּב"ם אוֹמֵר (פָּרָק ו' מֵהַלְכוֹת דְּעוֹת, הִלְכָּה א): "יֵצֵא לְמַעֲרוֹת וּלְחוֹתִים וּלְמִדְּבָרוֹת", כְּשֶׁרוֹאִים שְׂעוּלִים לְהִסְתַּחף אַחֲרֵי דְּעוֹת רְעוֹת שִׁיבְרָחוּ לְמִדְּבָרוֹת; אוֹמְרִים הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁאֲפָשָׁר לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, בִּישִׁיבָה וּבְכוֹלֵל; שֶׁם אֲפָשָׁר לְהִתְחַבֵּא מִלְּהִסְתַּחף מִדְּעוֹת רְעוֹת. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

המקוה בשבועות לפנות בקר

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת ה'תשפ"ו

החתן ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש ירושלים

מזל טוב לשידוך שלך, אני שמח לשמוע שהתארסת עם כלה חשוכה, אתה נכנס לבית חשוב מלא ביראת שמים; יעזר השם יתברך שתקים בית נאמן בישראל בנוי על התורה ועל הדרך של צדיקים.

אני רוצה לכתב לך קצת על המעלה של ליל שבועות, על התקונים הגדולים

שאפשר לזכות. אחרי שהיית ער בליל שבועות קרוב לעלות השחר לך לטבל במקנה, כי בשבועות לפנות בקר כשטובלים במקנה אפשר לזכות לדרגות מאד גדולות. כפי שרבונו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן נו), טבילה במקנה בשבועות לפנות בקר, קרוב לעלות השחר, זה כל כך גדול, מגיעים לשער נ', ואפשר לזכות לקבל 'מוחין דקדושה', זוכים לקבל שכל ודעת ממקום מאד גבוה.

דע לך, כל השנה, מתי שרק אפשר ללכת לטבל במקנה - מתקדשים ומורידים מעצמנו את כל הטמאות וכל הדינים, רבונו ז"ל אומר (ספר המדות אות המתקת הדין, סימן כב): "על ידי טבילת מקנה נתבטל הצרות, וישועה באה", והצדיק הקדוש רבי אהרן מקארלין זכותו יגן עלינו אמר: "מקנה הוא אמנם לא מצנה, אבל למה שהמקנה יכול להביא אף מצנה לא יכולה להביא"; נהיים גוף קדוש שמוכן לקבל קדושה וטהרה.

לכן תתרגל כל השנה דבר ראשון בבקר ללכת למקנה, תתחיל את היום שלך עם מקנה. אל תדבר במקנה, תעשה לך קבלה לא לדבר ולא לשוחח במקנה, ובנדאי בחג שבועות לפנות בקר טבול במקנה, ואל תדבר דבורים בטלים. ואחרי המקנה או שתלך להתפלל שחרית ותיקין, או שתקרא קריאת שמע של שחרית ותלך לישון כדי שתהיה רענן לתפלה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

במקום להסתפל בכאב, תחפש נקודה טובה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

חזק ואמץ בכל הכוחות, תחפש בך, באשתך ובילדים שלך - משהו טוב. רבונו ז"ל גילה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב), סוד נפלא, שעל ידי שאדם מסתפל על עצמו ועל אחרים בעין טובה - אפשר להשתנות ולשנות את השני לגמרי; כלומר, אבא או אמא שרואים שהילד שלהם לא מרצה, הילדים עושה דברים שהם לא

נכונים, לא מתלבשים כמו יהודי, נוגעים בזקן והפאות הקדושים, או אצל הבנות; רואים שבת או כלה מתלבשות לא עדין, לא יפה, מגדלים את השער, מורחים לכה על הצפרנים כמו הגוים, ומדברים על ילדים שכבר לא נמצאים במקום שאפשר להגיד להם, ילדים נשואים שכבר לא מקשיבים להורים; נותן רבנו עצה נפלאה, שישתכלו בתוך הילד ויתפשו איזו נקודה אחת קטנטנה של טוב ויתבוננו בזה היטב, אומר רבנו (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב): "ועוד מעט ואין רשע", אם תמצא נקודה אחת שב"מעט" הזה אין רע - "והתבוננת על מקומו ואיננו", אתה תראה שכל האדם שראית מקדם נעלם פתאום, מתהפכים לגמרי לטובה.

זה גם עם האדם בעצמו, גם עם האשה, וגם אשה עם בעלה, וגם עם ילדים; כשלוקחים את העצה הזו, מסתכלים במבט טוב, מסתכלים ברחמנות, מחפשים זכות, מחפשים נקודה טובה, ובמקום להסתכל בכאב למה הילד לא הולך בדרך שאנחנו ההורים הולכים, במקום להסתכל למה יש לילד חברים מהסוג הזה, במקום להסתכל כף, מסתכלים בעינים של הצדיקים "עיני ה' אל צדיקים" (תהלים לד, טו), לצדיקים יש עינים של רחמנות, עינים של זכות; כש מסתכלים כף - אפשר להפך לגמרי את האדם ולגרם לו להפסיק להיות רשע.

עכשו מגיע חג השבועות הקדוש, אחי אהובי, חברי חמדת לבבי, תעשה לך סדר איך לנצל את הזמן של חג השבועות הקדוש, וכשהחג נכנס תלך לבית הכנסת בשמחה גדולה שנבחרנו להיות בניו של הקדוש ברוך הוא ונזכינו לקבל את התורה הקדושה, ונתקבל על עצמך לא לדבר דברים בטלים כל החג, ואחרי התפילה תלך הביתה לעשות סעודה שמחה, וכשאתה עושה קידוש ואתה אומר את המלים: "אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון" - תשמח מאד שנבחרנו, אנחנו כל כף אהובים אצל הקדוש ברוך הוא.

תזהר מאד בסעודה שלא תכנס לכעס, כי כש מגיעים הימים הקדושים, הזמנים הקדושים - נעשית קנאה של המלאכים, הם מקנאים ביהודים, וכשהמלאכים מקנאים הם עלולים להפיל את היהודי מהמקום הכי גבוה - לכעס ומחלוקת וכו', וזה מה שרואים למשל בשמחות, בסעודות שבת וסעודות חג, בזמנים האלו אפשר להתרומם מאד, ודיקא אז נופלים לכעס, צועקים, מתרגזים

וכו', זה מגיע מקנאת המלאכים; על כן תזהר מאד בסעודת החג לא להיות ככעס חס ושלום, אל תצעק על אף אחד, וגם אם משהו נשפך והילדים, המשפחה, עושים מהפכה - תבטל עצמך אל השם יתברך, תשאר בשמחה, וחס ושלום לא לכעוס ולאבד את הקדושה של החג.

בסעודה תשיר ותרקד עם המשפחה שלך ניגונים של החג, ידוע אצל תלמידי הבעל שם טוב זכותם יגן עלינו, שביליל שבועות הם רקדו הרבה, הם שמחו עם 'שלא עשני גוי', 'שלא עשנו כגויי הארצות', זו הרי השמחה הכי גדולה, עם השמחה הזו כל יהודי יכול לשמוח, שאני יהודי ולא גוי.

אני צריך ללכת לחזק את הבחורים, אני צריך לקצר; תסתפל בעין טובה על עצמך, ועל אשתך והילדים.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

מאכלי חלב בשבועות, כמו תינוק קטן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ו אייר, שנת ה'תשפ"ו
יקירי ... גרו יאיר

יסוד היסודות של היהדות הוא לקשר עצמנו עם הצדיקים הקדושים ולקבל את הדבורים שהם אומרים בלי שום פשרות, כך אומר רבנו (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קכג): "העקר והיסוד שהכל תלוי בו לקשר עצמו להצדיק שבדור ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול ולבלי לנטות חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל להשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור וכל זמן שנשא אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות ואינו מקשר להצדיק"; רק כך אפשר לזכות ללכת בדרך התורה, ולזה צריכים תמימות.

אנחנו עומדים עכשו לפני קבלת התורה, אנחנו עומדים עוד פעם לקבל את התורה, בכל שנה בחג השבועות אפשר לזכות לקבלת התורה, אם זורקים את

השָׁכַל שֶׁלָנוּ וּבִנְדָאֵי אֶת הַחֲבֵרִים שֵׁישׁ בָּהֶם לְצָנוּת, וְזֶה אַכֵּן עוֹד טַעַם לָמָּה אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים מֵאֲכָלֵי חֶלֶב בְּשָׁבוּעוֹת. כִּי חֶלֶב הוּא הָאוֹכֵל שֶׁל תִּינוּק שֶׁאֵין לוֹ דַּעַת וְחֲכָמוֹת, כִּי לִזְכוֹת לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה אֶפְשָׁר רַק עִם תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּלִי חֲכָמוֹת, חִיבִים לְהִגִּיעַ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ תִינוּק קָטָן שֶׁנוֹלַד שִׁיוֹנֵק חֶלֶב, וְרַק כֹּךְ אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה; כִּי רַבְּנוֹ אוֹמֵר (שם), כִּי הִיהוּדִים בְּמִדְבָּר שֶׁהִגִּיעוּ אֶל הָרִי סִינִי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וְהֵם צָעֲקוּ: "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע" - זָרְקוּ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת וְהַחֲקִירוֹת שֶׁלָּהֶם, הֵם הָאֲמִינוּ בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יד, לא): "וַיֹּאמְרֵנוּ בְּה' וּבִמְשָׁה עַבְדּוֹ", וְרַק כֹּךְ הֵם זָכוּ לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה, כִּפִּי שֶׁהִתְרַגְּמוּ אוֹמְרֵי עַל הַפֶּסוּק (דְּבָרִים לב, ו): "עַם נָבָל וְלֹא חָכָם" - "עֲמָא דְקַבִּילוּ אוֹרִיתָא וְלֹא חֲכִימוּ", הָעַם קָבַל אֶת הַתּוֹרָה בְּלִי חֲכָמוֹת, נִבְל' רֹאשִׁי תִיבוֹת ל"ב נְתִיבוֹת, שָׁזֶה כָּלִלִיּוֹת הַתּוֹרָה, הַחֲכָמָה הָאֲמִתִּית שֶׁכָּל הַחֲכָמוֹת בְּטָלִים וּמִבְטָלוֹת נִגְדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁנִּקְרָא 'נוֹבְלוֹת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה' (בְּרָכוֹת נה:); כִּי בְּמִדְבָּר בְּמִתֵּן תּוֹרָה הָיוּ אֶפִיקוֹרְסִים גְּדוֹלִים שֶׁרָצוּ לְהוֹלִיף שׁוֹלֵל אֶת הִיהוּדִים שֶׁלֹּא יִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְחָס וְשָׁלוֹם אִם הִיהוּדִים לֹא הָיוּ זֹרִיקִים אֶת הַחֲכָמוֹת שֶׁלָּהֶם לֹא הָיוּ מוֹעִילִים לָהֶם הַמוֹפְתִים וְהַנִּסִּים שֶׁמֶשֶׁה רַבְּנוֹ עָשָׂה וְהִרְאָה לָהֶם, הֵם הָיוּ יְכוּלִים לְכַפֵּר בַּהֲכָל חָס וְשָׁלוֹם, אֲלֹא יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים יָדְעוּ אֶת הָאֲמִת וְהָאֲמִינוּ בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; וְלָכֵן, כְּשֶׁמִּגִּיעַ חֲגַ הַשָּׁבוּעוֹת' פֶּשְׁאֲנַחְנוּ מִקְבָּלִים אֶת הַתּוֹרָה - אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים מֵאֲכָלֵי חֶלֶב, אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים מֵהַ שִׁילָדִים קִטְנִים אוֹכְלִים, לִילָדִים קִטְנִים אֵין חֲכָמוֹת; כִּי רַק כְּשֶׁמִּתְנַהֲגִים בְּלִי חֲכָמוֹת, חִיִּים בְּתִמְיֻמוֹת וּפְשִׁיטוֹת - אֶפְשָׁר לִזְכוֹת לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.

עַל כֵּן ... אַהוּבִי, עֲכָשׁוּ פֶשְׁאֲנַחְנוּ עוֹד פַּעַם זֹרִכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה תִּזְרַק אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת הַמְדָמוֹת שֶׁלָּךְ, וְתִבְחַר אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁל תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, לֶךְ בְּדֶרֶכִי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כִּפִּי שֶׁהַצְדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ.

עֲכָשׁוּ בְּשָׁבוּעוֹת הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זָכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְתִלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים לְמַדּוּ אוֹתָנוּ שֶׁלֹּא יִהְיוּ לָנוּ חֲכָמוֹת וְחֲקִירוֹת, אֲלֹא שְׁנֶאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבַצְדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים, וְחָס וְשָׁלוֹם לְלַכֵּת אַחֲרֵי הַשָּׁכַל הָעֲצָמִי, כִּי אִם חָס וְשָׁלוֹם הוֹלְכִים אַחֲרֵי שָׁכַל עֲצָמָנוּ

והחכמה של עצמנו עלולים להפוך לאפיקורסים, עלולים להגיע לדברים הגרועים ביותר, ודע לך, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן יב): "ועקר היתה הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתפל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם יתברך ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה, ואם לאו לאו, ואזי בודאי לא יפשל לעולם".

אני כותב לך את כל זה כי אני מאד אוהב אותך ואני מקנה שאתה תגדל צדיק גדול.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לכנות היטב באהבה רבה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ו אייר, שנת ה'תשפ"ו
אהובי ... נרו יאיר

נהייתי מאד לראות בימים הספורים שהתארכת אצלי בבית - שאתה מתנהג כל כך בעדינות, מלא ביראת שמים, התפעלתי מאד ממך ואני מקנה להשם יתברך שתגדל צדיק גדול, שתשאר עם התמימות.

עכשו מגיע חג השבועות הקדוש, אני רוצה לחזק אותך שבשבועות בתפלה תבקש על כל מה שאתה צריך, חג השבועות הוא זמן שאפשר לפעל ישועות ורפואות, וכמו שכשהיהודים הגיעו למתן תורה, אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא יתרו, ח), שכל החולים נרפאו, וכל העורים התחילו לראות, וכל החורשים התחילו לשמוע, וכן הלאה, כך זה כל שנה כשמגיע חג השבועות הקדוש ומקבלים את התורה עוד פעם, אפשר לזכות לכל הישועות והרפואות, רק צריכים להאמין בזה חזק.

בברכה של 'אהבה רבה', תבכה היטב אל השם יתברך, שתזכה ללמוד תורה ולהבין את התורה, כי אפילו שרחוקים מלמוד התורה ומלהבין את התורה, שלא לדבר להבין את סודות התורה, על ידי שמבקשים מהשם יתברך אפשר לפעל את

זֶה בַּחֲג הַשְּׁבוּעוֹת הַקָּדוֹשׁ. כִּף אָמַר הַצִּדִּיק רַבִּי בְרוּךְ מִמַּעַזִּיבוֹ: "בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דָּנִים עַל הַפְּרָנְסָה שֶׁל הָאָדָם, חֵלָה יוֹתֵר חֵלָה פָּחוֹת, וּבַחֲג שְׁבוּעוֹת דָּנִים כִּמָּה יִזְכּוּ לְהִבִּין אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", תִּבְקֹשׁ מִהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכֶּה שִׁיְהִי לָךְ עֵינָיִם מְאִירוֹת בַּתּוֹרָה, תֹּאמַר לֹאט אֶת הַמַּלִּים שֶׁל 'אַהֲבָה רַבָּה', תֹּאמַר כָּל מִילָה בְּכוֹנָה. כִּי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ גְּלָה, הוּא אָמַר שֶׁהוּא שְׁמַע בְּמַתִּיבָתָא דְרִיקֵעָא שֶׁהִגְלוֹת נִמְשַׁכֶּת כָּל כִּף הַרְבֵּה זְמַן כִּי חוֹטְפִים אֶת הַבְּרָכָה שֶׁל 'אַהֲבָה רַבָּה', לֹא אוֹמְרִים אֶת זֶה בְּכוֹנָה; כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁל אַהֲבָה רַבָּה זֶה תַּפְּלָה מְאֹד חֲשׂוּבָה, שִׁיזְכּוּ לַעֲיִנִּים קְדוּשׁוֹת בַּתּוֹרָה, שִׁיזְכּוּ לְהִבִּין אֶת הַסּוּדוֹת הַעֲמֻקִּים וְהַגְּבוּהִים שֶׁמְסַתֵּתִים בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה.

וּכְשֶׁאוֹמְרִים הֵלֵל, תֹּאמַר הֵלֵל בְּנַעֲיֻמוֹת, בְּקוֹל. רַבֵּנוּ י"ל אוֹמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַהֲבָה, סִימָן ח): "עַל יְדֵי אֲמִירַת הֵלֵל בְּקוֹל גָּדוֹל, זֹכִים לְאַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", עוֹד אוֹמַר רַבֵּנוּ (שֵׁם אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ג): "עַל יְדֵי קְרִיאַת הֵלֵל, יוֹשִׁיעַ לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִוִּיכֶיךָ", הַכּוֹנֵה לִסְטָרָא אַחֲרָא שֶׁהֵם הָאוֹיְבִים הַכִּי גְדוֹלִים, הֵם רוֹצִים לַעֲקוֹר אֶת הַיְּהוּדִי מִהַתּוֹרָה, מִהַקְּדוּשָׁה, מִהַאֲמוּנָה, וְעַל יְדֵי שְׁמַהֲלָלִים וּמוֹדִים לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ - נִצְלִים מֵהֶם.

תִּמְסַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לַהוֹרִיךְ הַיְּקָרִים, לֹא לְכָל אֶחָד יֵשׁ כְּאַלֶּה הוֹרִים יְקָרִים כִּמוֹ שִׁישׁ לָךְ, תּוֹדָה לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם שִׁישׁ לָךְ הוֹרִים כְּאַלֶּה יְקָרִים. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

מֵאַכְלֵי חֵלֶב בְּשְׁבוּעוֹת, כִּמוֹ נוֹלָד מִחֲדָשׁ

בַּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פָּרָשַׁת בְּמִדְבָּר, כ"ו אֲיִיר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... גֵּרוּ יֵאִיר

קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁלָּךְ שֶׁזִּרְקָתָ אֶת הַסְּמָרָאטְפוֹן שֶׁלָּךְ; הוֹסַפְתָּ לִי חֲתִיכַת חַיִּים, חֲתִיכַת בְּרִיאוֹת, תִּבְרָךְ.

עֲכָשׂוּ זֶה אִמְנָם מְאֹד קָשָׁה לָךְ, כִּמוֹ שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב בַּהוֹדָעָה, שֶׁזֶה הִיָּה לָךְ מְאֹד

קשה, אבל אני אומר לך שיעברו כמה שנים, לא הרבה זמן, ואתה כל כך תודה להשם יתברך. אני יודע שעכשו לא שיך שתבין מה אני פותב לך, עכשו אתה רק רוצה את הטלפון בחזרה, אבל אני מבטיח לך שאתה כל כך תודה להשם יתברך על הדבר הטוב שעשית עכשו.

עכשו מגיע חג השבועות הקדוש, אחרי התפלה המנהג הוא שאוכלים מאכלי חלב. מוהרא"ש אומר, הטעם שנוהגים לאכול מאכלי חלב הוא כי אפשר לזכות לקבל את התורה רק כשלא מסתכלים לאחור, מתחילים מחדש, רק כשאדם מסתכל על עצמו שהוא כמו נולד מחדש, וכמו שתינוק קטן אוכל רק חלב, אנחנו אוכלים חלב בשבועות כדי שנסתכל על עצמנו כמו שנולדנו מחדש, ונרצה לנסות עוד הפעם להיות טובים ולקיים את המצוות של השם יתברך.

דע לך, כשהקליפות והסטרא אחרא רואים שנשמה שהם כבר חטפו רוצה לצאת ולחזור לקדשה, הם מחפשים להפריע לזה והם מגיעים אל האדם עם מעשיו הישנים, הם מראים לו שחור על גבי לבן ש'הוא כבר לא יכול להיות צדיק', הם מביאים לו את המעשים הישנים שהוא נכשל בהם לצערנו, ומכים אותו בזה, עד שהנשמה מתעלפת, וכך הם חוטפים אותו בחזרה, וכמו שיש הלכה מפורשת (רמב"ם פרק ז' מהלכות תשובה, הלכה ח), שאסור לומר לבצעל תשובה: "זכור מעשיך הראשונים", זה לא בתורה לעשות כך, כך גם זו עבירה לעשות את זה עם עצמנו, אסור לאדם להשפיל את עצמו עם המעשים הישנים; צריכים לחזור בתשובה, וצריכים כל הזמן להתודות על מה שעשו, אבל לזלזל - אסור, ואכן בגלל זה אנחנו אוכלים 'בחג השבועות' מאכלי חלב, שאדם לא ישפיל את עצמו עם מה שהיה, לא היה כלום, אולי בגלגול הקדם, עכשו אני תינוק שנולד מחדש, אני אוכל חלב, אני שותה חלב, ואני מתחיל מחדש לשמור את המצוות של השם יתברך.

יש גם טעם, כי המאכל היחיד שאחרי שזה מתקלקל אפשר להשתמש בזה ולעשות מזה מאכלים טובים - זה חלב, מחלב שהתקלקל עושים 'גבינה', ומהחלב שהתקלקל עושים את כל מאכלי החלב הטובים; זה מלמד אותנו שאפשר לזכות לקבל את התורה אפילו שנפלו לדאבוננו, שמעו בקול היצר הרע, עשו מעשים מקלקלים; אם חוזרים בתשובה, מקבלים על עצמנו לא לעשות יותר את המעשים

המקלקלים של פעם, מתחרטים, ובוכים אל השם יתברך, אומרים: "רבונו של עולם אני מתחרט על המעשים הרעים והמקלקלים, אני מקבל על עצמי להיות פֶּשֶׁר וְקִדּוּשׁ" - אֶפְשָׁר לזכות לדברים מאד יפים, זה יכול להפוך להיות 'גבינה' ו'מאכלים טובים', ואת זה כולם צריכים לדעת כְּשֶׁמִּגִּיעַ 'חג השבועות' הקדוש, שִׁיְהוּדִי יכול תמיד לתקן, ומהחלב שהתקלקל עוד אֶפְשָׁר לעשות מטעמים משבחים.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

כְּשֶׁאֲדָם שוֹמֵר אֶת הָעִיִּנִים, הוּא מְלֵא חֵן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פָּרַשַׁת בְּמִדְבָּר, כ"ו אִיִּר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... גֵּרוֹ יֵאִיר, תְּלִמִּיד יְשִׁיבַת הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם

מה שלומך? אני מקנה שאתה מרצה בישיבה, אני מקנה שאתה מקשיב למגיד השיעור, ואני מקנה שבחורי הישיבה מדברים רק בעדינות ובקדשה.

עכשו בימי הקיץ הנסיונות נהיים מאד גדולים, צריכים שמירה עליונה, אי אפשר ללכת ברחוב, עלולים להשרף בראיות אסורות; כשלא שומרים את העינים מר מאד, נהיים אדם עצבני, העצבים נחלשים, לא מסגלים לשאת ולסבול את החיים, כועסים, צועקים, נהיים אדם רע, זה גורם שיחפשו לאן אפשר לברוח מהחיים; יש שבורחים לאלכוהול, הם לא יכולים לסבול את החיים שלהם, הם שותים, עוברים בשכרות את הימים והשנים. יש שבורחים לקחת פימיקלים מזיקים, לוקחים סמים, לא יכולים לסבול את עול החיים, והכל מגיע מזה שנופלים במדת היסוד, שמפקירים את העינים, וצופים בעברות, זה עוקר את המוח, העצבים נחלשים כל כך, שלא יכולים לסבול את החיים, ולפעמים כבר כל כך רע שכבר חושבים על הגרוע ביותר, לשים קץ לחיים, רוצים לברוח לגמרי השם ישמרנו.

כְּשֶׁשׁוֹמְרִים אֶת הָעִיִּנִים מְלֵאִים בְּחֵן, הָאָדָם שֶׁמַּח, יֵשׁ לוֹ חַיּוֹת בְּחַיִּים, זֻכִּים

לְהַגִּישׁ טַעַם בְּתַפְלָה וּבְלִמּוּד, כִּי כְּשֶׁשְׁמוֹרִים בְּקְדוּשָׁה הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה אֶצֶל הָאָדָם, וְכִשְׁיֵשׁ הַשְׂרָאָת הַשְׂכִּינָה - יֵשׁ אֶת כָּל הָאוֹרוֹת; תִּתְחַזֵּק לֹא לְלַכֵּת בְּרָחוּב שְׁעָלוּלִים חֵס וְשָׁלוֹם לְהַכְשִׁיל בְּרֹאֵיהָ אֶסוּרָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הַטְּלָפוֹן מְקַרֵּר אֶת הִירָאָת שָׁמַיִם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נֵרוֹ יְאִיר, קִרְיַת בְּרֶסֶלֶב

בְּעֵינַי מֵה שְׂדֵבְרָנוּ בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב בְּסְעוּדָה, עַל הַנִּזְקִים שֶׁל הַסְּמָאֲרֻטְפוֹן; תִּאֲמִין לִי עוֹד לֹא הִתְחַלֵּיתִי לְדַבֵּר כְּמָה זֶה מִזִּיק, כִּי כְּשֶׁלֹּא שׁוֹמְרִים אֶת הָעֵינַיִם מֵאֲבָדִים הַכֹּל, בְּלִי הַטְּלָפוֹן צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם עִם שְׁמִירַת עֵינַיִם, אֲזִי בּוֹדָאִי שְׁעַם הַסְּמָאֲרֻטְפוֹן, וְתֹאֵר לְעֶצְמָךְ מֵה רַבְּנוּ הָיָה אוֹמֵר עַל זֶה?

אֶצֶל רַבְּנוּ הָיָה סְפוּר, הַצְדָּקָת אָדָל, בְּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ - עֲזָרָה פֶּעַם לְסִדֵּר אֶת הַדִּירָה, סִידּוֹ אֶת הַבֵּית שֶׁל רַבְּנוּ, וְהִיא כְּסֻתָּה אֶת הָרְהִיטִים שֶׁלֹּא יִתְלַכְּלוּ, וְעַל הַקִּיר הָיָה שְׁעוֹן יָקָר, הִיא לְקַחָה מְטַפַּחַת שְׁנָשִׁים קוֹשְׁרוֹת לְרֹאשׁוֹן וְכְסֻתָּה בָּזָה אֶת הַשְּׁעוֹן, כְּדִי שֶׁהַשְּׁעוֹן לֹא יִתְלַכֵּל, אָמַר לָהּ רַבְּנוּ: "עִם זֶה אֶת מְכֻסָּה אֶת הַשְּׁעוֹן? אֵת לֹא יוֹדַעַת שִׁישׁ הַיּוֹם כְּאֵלָּה מוֹחוֹת חֲלָשִׁים, וְכִשְׁהֵם רַק רוֹאִים מְטַפַּחַת הֵם כְּבָר מְקַבְּלִים מִחֲשָׁבוֹת רַעוֹת, תְּכַסִּי אֶת הַשְּׁעוֹן עִם מִשְׁהוֹ אַחֵר"; תִּתְבּוֹנֵן, מֵה רַבְּנוּ הָיָה אוֹמֵר עַל לְהַחֲזִיק טְלָפוֹן, טֹאבֶּלֶט, מִחֲשָׁב - הַפְּלִים שְׁאֵפֶשֶׁר לְרֹאוֹת בָּהֶם עֲבֵרוֹת? אִם מְטַפַּחַת לֹא רָצָה רַבְּנוּ שִׁישִׁימוּ עַל הַקִּיר, כִּי זֶה עָלוּל לְהִבְיֵא לְמִחֲשָׁבוֹת לֹא טְהוֹרוֹת, אֲזִי בּוֹדָאִי שֶׁלְהַחֲזִיק סְמָאֲרֻטְפוֹן, שְׁמִסְלֵק אֶת הַמִּחָּה, הָרֹאשׁ וְהַלֵּב, זֶה מְסַלֵּק אֶת הִירָאָת שָׁמַיִם, זֶה מְסַלֵּק אֶת הַתְּמִימוֹת - אֲזִי בּוֹדָאִי שְׁאֵסוּר לְהַחֲזִיק אֶת זֶה.

אֲפִילוּ עִם סֵנוֹן עַל הַטְּלָפוֹן, טֹאבֶּלֶט וְכו' - שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְדַבְרִים הַמָּאֹד רַעִים לְעֵבֹר - עֲדִיין נִמְצְאִים בְּסִפְּנָה גְּדוּלָּה, כִּי זֶה מְקַרֵּר אֶת הָאֲמוּנָה, זֶה מְקַרֵּר אֶת יִרְאָת

הַשָּׁמַיִם, אֱלֹהֵי שְׁיֵשׁ לָהֶם אֵת זֶה - יוֹדְעִים הֵיטֵב, עֲמוּק בְּלֵב הֵם יוֹדְעִים שֶׁזֶה לֹא דָבָר טוֹב, רַק הַנִּסְיוֹן כָּל כֶּךָ קָשָׁה, זֶה מְאֹד מוֹשֵׁךְ, וְזֶה מְאֹד נָח, וּכְשֶׁמִּתְרַגְּלִים לָזֶה - כְּבָר קָשָׁה מְאֹד לְהַפְרֹד מִזֶּה; רַק עֲצָה אַחַת נִשְׁאַרְתָּ שְׂיוּכְלוּ לְצֹאת מִזֶּה, עַל יְדֵי 'תַּפִּילָה וְהִתְבּוֹדְרוּת', שְׂיִבְקֶשׁוּ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֶה בַּחֲזָרָה אֵת הַטְּהָרָה וְהַעֲדִינִי שְׁלִי, תַּעֲיִיתִי, יֵשׁ לִי טֶלְפוֹן שְׁמוֹשֵׁךְ אוֹתִי לְדַבָּרִים בְּטָלִים וְלַעֲנוּת, זֶה מוֹשֵׁךְ אוֹתִי לְדַבָּרִים לֹא טוֹבִים, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי בַּעֲצָמִי יוֹדֵעַ שֶׁהִתְקַרְרְתִּי מִמֶּךָ, אֵין לִי יוֹתֵר אֵת הַתְּמִימוּת שֶׁל פַּעַם בַּלְמוּד וּבַתְּפִלָּה, אִבְדְּתִי אֵת הַחֹשֶׁק שְׁלִי בַּעֲשִׂית הַמַּצּוּוֹת, פַּעַם זֶה הָיָה בְּשִׂמְחָה וּבְהִתְלַהֲבוּת; הִתְקַרְרְתִּי, אֲנִי נוֹפֵל, אֲנִי לֹא בְּמָקוֹם טוֹב, אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ הַשֵּׁם, תֵּן לִי כַח שְׂאוּכָל לְהִתְגַּבֵּר וְלִזְרֹק אֵת זֶה וּלְהִתְנַהֵג כְּמוֹ הַיְּהוּדִים הַכָּשָׁרִים, תַּעֲזֹר לִי שְׂאֵתְחַזֵּק וְאֶהְיֶה יְהוּדִי כָּשֵׁר, שְׂאֵתְנַהֵג בַּתְּמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, וְשֶׁלֹּא אֶקְשִׁיב לְדַרְשׁוֹת שֶׁל דְּפִי, שֶׁלֹּא אֶשְׁמַע רְאִיוֹנוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים שְׂחוֹשְׁבִים שֶׁהֵם יוֹתֵר חֲכָמִים מִהַרְבָּנִים יִרְאֵי הַשֵּׁם"; רַק הָעֲצָה הַזֹּאת נִשְׁאַרְתָּ, לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם אַחֲרֵי יוֹם בְּדַמְעוֹת רוֹתְחוֹת שְׂיִזְכּוּ לְהִשָּׁאֵר עִם הַיְּרֵאֶת שָׁמַיִם, עִם הַתְּמִימוּת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

לְבָנוֹת אֶרְבַּע פִּיתוֹת בְּמַחֲנֶה אֵילָן הַחַיִּים

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁתָּ בַּמִּדְבָּר, כ"ז אֵייר, ער"ח סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
שְׁבַתִּי מֵאַרְקוֹס גִּירָא יְאִיר, ווִילְיָאמְסְבוֹרְג

אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל כָּל מַה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי, וְעַל מַה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עֲבוּר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, הֵן בְּתִשְׁלוּם שְׂכִירוֹת לִישִׁיבָה בְּעִיר, וְהֵן ל"קָרָן הַבְּנִיין", שְׂאֵתָה מְשִׁיג פֶּסֶף לְבָנִינִים בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלָב לִיבֶעֱרִטִי.

בְּכָל פַּעַם שְׂאֲנִי בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלָב וְאֲנִי הוֹלֵךְ לְבַקֵּר בַּתְּלִמוּד תוֹרָה - אֲנִי מַחֲיָה אֵת נַפְשִׁי לְרֹאוֹת אֵת הַקּוֹמָה הַיְּפָה שְׁבַנִּי; כְּזוֹ רַחֲבוּת, כְּזוֹ נֹחוּת, מוֹאָר וּמְאֹרָר, מִמֶּשׁ תַּעֲנוּג.

גם עכשו שלקחת על עצמך ביחד עם השותף שלך אשר בער אינדארסקי גרו יאיר, לבנות ארבע כיתות במחנה אילן החיים, לילדים ללמוד בקיץ ביער; אשריך, אשרי חלקכם, יתן לך השם יתברך כח וזון, לך ולשותף שלך, שתוכלו להמשיך להיות השליחים הטובים לבנות את המוסדות, שתזכו לראות נחת מהדורות אחריכם.

עכשו בשבועות זה הרי החג שלך, אני זוכר שהתקרבת לפני שנים בערב שבועות כשנסעתי לקרית יואל, ובדרך שמעתי שיעור מהישיבה, הכנה לקבלת התורה, וזה הלהיב את הלב שלך ללמוד על פי סדר דרך הלאמוד של רבנו ז"ל (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), אשרינו...

...

סמארטפון עם התקרבות אל רבנו לא הולכים ביחד

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ו אייר, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר, קרית ברסלב

אני רוצה קצת להשיח את לבי; אני מאד שבור, הקדשתי לך כל כף הרבה, סבלתי כל כף הרבה בזיונות וכו' וכו', כמו כן גדלתי אותך כל כף הרבה שנים כמו הילד שלי, אחר כך הבאתי לך את השידוך שלך, תמיד דאגתי לך, וגם עכשו; יש לי הרגשה שיש לך איזה דבר לא טוב בהחבא, או טלפון, או טאבלט, מחשב נייד וכדומה; מה גורם לי לחשב כך? פי אני לא רואה אותך יותר, אני רואה שהתקררת.

חכמינו הקדושים מספרים (עבודה זרה יז:), כשתפסו את הצדיק הקדוש רבי אלעזר בן פרטא ושאלו אותו: "איך יכול להיות שאתה לומד תורה כשהחך לא מרשה, ואיך יכול להיות שאתה שווד, אתה גונב?" הוא ענה: שני הדברים האלו לא הולכים ביחד, "אי סיפא לא ספרא", אם אני גנב - אני לא לומד, "ואי ספרא לא סיפא", ואם אני לומד - אני לא גנב, זה לא הולך ביחד; את זה אני אומר לך, זה לא הולך ביחד; סמארטפון עם התקרבות אל רבנו לא הולכים ביחד; לצנות,

ניאוף, אביזריהו דגלוי עריות - לא הולכים עם יראת שמים, והיית מגיע לשעורים, היית מקשיב לשיחות של יראת שמים, וכבר שבועות ארבים שאני לא שומע ממך, ואני לא רואה אותך, אפה לא מגיע יותר לבית הכנסת; אוי הלב שלי נקרע, הרי כל כך רציתי לראות דורות כשרים אצל התלמידים שלי, מה יהיה...

אחי הקאהוב, אפה חרוט בלבי, אם נכון מה שאני חושב, מאד אבקש ממך, קח פטיש, קח גרזן ותשבר את העבודה זרה, תקים את המצוה של (דברים יב, ג): "ונתצתם את מזבחתם, ושפרתם את מצבתם, ואשריהם תשרפון באש", ותחזר, תבוא לבית הכנסת; איך יתכן שיהודי לא מגיע לבית הכנסת? בא לבית הכנסת, בא להתפלל את שלוש התפלות, בא לשיעור, קח לך חברותא, תדבק בתורה אל השם יתברך, חדש ימינו כקדם, תתחדש בלימוד התורה; אנחנו עומדים לקבל בחג השבועות את התורה, מוהרנ"ת היה רוקד בשבועות עם התורה: "תורה תדשה, תורה תדשה!"

ואם זה רק חלום, אני רוצה לדעת אם אני יכול לעזור במשהו, מה עובר עליך שלא רואים אותך יותר? הלואי ואני חולם, הלואי שאין לך שום דבר רע. איך שלא יהיה, תתחזק באמונה, תתחזק בתורה ותפלה, תתחזק בתורה והודאה להשם יתברך.

יתן לי השם יתברך כח שאוכל להתחזק מעמד ולהמשיך לעשות מה שמוהרא"ש אמר לי לעשות, לחזק בחורים ואברכים וכו'.

...

איך הייתי מרגיש כשהבן שלי עושה את זה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פגשת במדבר, כ"ז אייר, ער"ח סיון, שנת ה'תשפ"ו לכבוד הרב ... שליט"א

היום הוא יום שכולם מבקשים על ילדים טובים, רצים לקברי צדיקים, אומרים יום כיפור קטן ובוכים את הלב עם תפילת השל"ה. אני יודע על הנסיונות הקשים שלך, אני חושב על עצתה בשבילך, בכל פעם

שְׁאַתָּה רוֹצֶה לָלֶכֶת לַעֲמֹדֶת מִחֲשָׁבִים לְהִסְתַּכֵּל וְכו' - תַּחֲשׁוּב: 'אֵיךְ הֵייתִי מְרַגֵּשׁ כְּשֶׁהָבֵן שָׁלִי אוֹ הֵבֵת שָׁלִי הָיוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה? אֵיךְ אָגִיב? מָה אַעֲשֶׂה?'
דַּע לָךְ, שֶׁכָּל מָה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה, אֲפִילוֹ שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֶת זֶה בִּסְתֵר - יֵהִיוּ לִילָדִים שְׁלֹךְ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים, מָה שְׁאַתָּה רוֹצֶה שֶׁהִילָדִים שְׁלֹךְ יֵהִיוּ - אֶת זֶה אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת.

רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת סֵפֶר חֵלֶק ב, סִימָן ה): "מִי שֶׁאֵין מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, זֹכֶה שֶׁיִּזְרְעוּ יִתְחַבְּרוּ פְּרוּשִׁים עַל הַתּוֹרָה", מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת עֵינָיו, זֹכֶה לְבָנִים תִּלְמִידֵי חֲכָמִים שִׁיחֲבָרוּ סֵפָרִים, יִכְתְּבוּ חִידוּשֵׁי תּוֹרָה.

אָחִי הָאֱהוּב, עֲכָשׁוּ כְּשֶׁמִּגִּיעַ חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַקָּדוֹשׁ, מַעֲכָשׁוּ אֶל תִּדְרֹךְ יוֹתֵר בְּעֲמֹדֶת מִחֲשָׁבִים, אֶל תִּלְךָ לֶשֶׁם יוֹתֵר, תִּקְבֵּל אֶת הַתּוֹרָה; אַתָּה הָרִי אָדָם כָּל כָּף טוֹב, אַתָּה כָּל כָּף עָדִין, יֵשׁ לָךְ טַבַּע טוֹב, וְנִשְׁמָה כָּל כָּף קְדוּשָׁה, יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה וִילָדִים מְתוּקִים, אֶל תִּלְךָ יוֹתֵר לְהִסְתַּכֵּל וְכו', תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵי הִילָדִים שְׁלֹךְ; אֲנִי לֹא יָכוֹל לַחֲשֹׁב וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לַחֲשֹׁב עַל הַצָּעֵר שֶׁהוֹרִים עוֹבְרִים כְּשֶׁהֵם רוֹאִים שֶׁהִילָדִים לוֹקָחִים סְמָאֲרֻטְפוֹן וְכו', אוֹ הוֹלְכִים לְהִסְתַּכֵּל וְכו'.

תִּתְחִיל מִשְׁנִיּוֹת, תֹּאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְאֶת יוֹם הַתְּהִלִּים; הַתּוֹרָה תִּרְחֹץ אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלֹךְ, זֶה יַעֲשֶׂה אוֹתָךְ לַצִּדִּיק גָּדוֹל, וְתִקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן.

אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה רוֹצֶה לִהְיוֹת טוֹב, אַתָּה פָּשוֹט לְכוֹד - נַעֲוֹל בְּכֹלָא, אֲכַל עִם הַחִיזוּק שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, הַעֲצוֹת וְהַחֲזוּק שֶׁל הַצִּדִּיק - אֲפָשָׁר לְצֹאת מִכָּל בְּתֵי הַכֹּלָא.

...

תְּפִלַּת הַשָּׁל"ה בְּעֶרֶב רֹאשׁ חוֹדֶשׁ סִינן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ז אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ נְאִיר

הַיּוֹם בְּעֶרֶב רֹאשׁ חוֹדֶשׁ סִינן [מִקְדָּם] הוּא יוֹם שְׁאֲפָשָׁר לְבַקֵּשׁ עַל דּוֹרוֹת

בְּשֵׁרִים, הַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ אוֹמֵר (מִסֻּכַּת תְּמִיד פָּרָק גֵּר מִצְוָה, אוֹת קֶלֶב-קֶלֶג): "לְבִי אוֹמֵר", שֶׁבְּעֶרְבַּ רֹאשׁ חוֹדֶשׁ סִינּוֹן הוּא זְמַן טוֹב לומר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, לְבַקֵּשׁ עַל יְלָדִים; לַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ יֵשׁ תְּפִלָּה, תְּפִלָּה נִוְרָאָה לְבַקֵּשׁ עַל דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ כָּאֵן אֶת הַתְּפִלָּה, תֹּאמֶר אֶת זֶה בְּדַמְעוֹת רוֹתְחוֹת, שְׁגִם אֶשְׁתַּף תֹּאמֶר אֶת זֶה בְּדַמְעוֹת רוֹתְחוֹת:

"אִתָּה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁלֹּא בָּרֵאתָ הָעוֹלָם, וְאִתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מִשְׁבָּרֵאתָ הָעוֹלָם, וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אִתָּה א-ל, וּבָרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּגִין לֹאשְׁתַּמּוֹדֵעַ אֱלֹקוֹתֶיךָ בְּאִמְצָעוֹת תּוֹרָתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ, בְּרֵאשִׁית - בְּשִׁבִּיל תּוֹרָה וּבְשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בָּהֶם מִכָּל הָאֲמוֹת, וְנִתְּנָה לָהֶם תּוֹרָתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, וְקִרְבָּתָם לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל קִיּוֹם הָעוֹלָם וְעַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה בָּאוּ לָנוּ מִמָּךְ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵי צוּרִים: כְּתִבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ פָּרוּ וּרְבוּ, וְכִתְבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, וְהַפְנֵנָה בְּשִׁתְּיָהֶן אַחֶת, כִּי לֹא לְתַהוּ בָּרֵאתָ כִּי אִם לְשִׁבְתָּ, וּלְכַבּוֹדָךְ בָּרֵאתָ יִצְרָתָ אֶף עֲשִׂיתָ, כְּדֵי שֶׁנִּהְיָ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי כָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹדְעֵי שִׁמְךָ וְלומְדֵי תּוֹרָתְךָ.

וּבִכֵּן אָבּוֹא אֵלֶיךָ ה' מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְאֶפִּיל תַּחֲנֹנִי, וְעֵינֵי לָךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנִּנִי וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי לְהַזְמִין לִי בָּנִים וּבָנוֹת, וְגַם הֵם יִפְרוּ וְיִרְבוּ הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְתַקְלִית שָׁהֶם וְאֲנִי כְּלָנוּ יַעֲסֻקוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקָּדוֹשָׁה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תְּלִמּוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שִׁמְךָ.

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֶן, תֵּן לְכָלנוּ חַיִּים אֲרוּכִים וּבְרוּכִים, מִי כְּמוֹךָ אָב הַרְחֵמֵם זוֹכֵר יִצְוֵרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים, זְכַרְנוּ לְחַיִּים נְצִחִים, כְּמוֹ שֶׁהַתְּפִלָּה אֲבִינוּ לוֹ יִחְיָה לְפָנֶיךָ, וּפָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ, בִּירְאָתְךָ. כִּי עַל כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא זָרְעִי וְזָרַע זָרְעִי עַד עוֹלָם זָרַע פָּשֵׁר, וְאֵל יִמְצָא בִּי וּבְזָרְעִי וּבְזָרַע זָרְעִי עַד עוֹלָם שׁוֹם פְּסוּל וְשִׁמְץ, אֶף שְׁלוֹם וְאַמֶּת וְטוֹב וְיִשָּׁר בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וּבְעֵינֵי אָדָם, וְיִהְיֶה בְּעֵלֵי תּוֹרָה, מְאִירֵי מִקְרָא, מְאִירֵי מִשְׁנָה, מְאִירֵי תְּלִמּוּד, מְאִירֵי יָדָא, מְאִירֵי מִצְוָה, מְאִירֵי גּוֹמְלֵי חֲסָדִים, מְאִירֵי מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה פְּנִימִית, לֹא יִרְאָה חִיצוֹנִית, וְתֵן לְכָל גּוֹיָה וּגְוִיָּה מֵהֶם דֵּי מַחֲסוּרָה בְּכַבּוֹד, וְתֵן לָהֶם בְּרִיאֻת

ובְכוּד וְכֹחַ, וְתֵן לָהֶם קוֹמָה וְיָפִי וְחֵן וְחֶסֶד, וְיִהְיֶה אֲהָבָה וְאַחֲוָה וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְיוּגִים הַגּוֹנִים מִזֶּרַע תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מִזֶּרַע צַדִּיקִים, וְגַם זְיוּגִים יִהְיוּ כְּמוֹתֵם כָּכָל אֲשֶׁר הִתְפַּלֵּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכוּרְךָ אֶחָד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן.

אֵתָהּ ה' יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מַצְפוּנֵי לְבִי, כִּי כֹנְנִתִי בְּכָל אֵלָה לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ וּלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי בַעֲבוּר הָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים אֲבֹרְהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבִגְלָלָם תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לְהֵיוֹת הָעֲנָפִים דּוֹמִים לְשִׁשָּׁם, וּבַעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ רִגְלִי רַבִּיעִי בְּמִרְכָּבָה, הַמְשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קִדְשְׁךָ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרִי כָל יָרָא ה' הַהֵלֶךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, בְּנִיךָ כַּשֶּׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יָרָא ה': יִבְרַכְךָ ה' מִצִּיּוֹן, וְרֹאה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֹאה בָנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

אָנָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, יָקִים בָּנוּ הַפְּסוּק, וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר ה', רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמָתִי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אָמַר ה' מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּשִׁמּוֹר עַל הַבֵּית שְׁלֶךָ

בַּעֲזֻרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ז אֲזִיר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נִרוּ יֵאִיר

חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַקְדוּשׁ קָרֵב וּבָא, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים עוֹד פַּעַם לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשִׁמּוֹחַ מָאֵד וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל שְׁנֵשְׂאֵר קְשׁוּרִים אֲצִל רַבֵּנוּ, וְגַם הַדּוֹרוֹת שְׁלָנוּ; אֵין בְּטוֹחַ שְׁנֵשְׂאֵרִים אֲצִל רַבֵּנוּ עִם הַיְלָדִים וְהַנְּכָדִים, חִיבִים לְבַקֵּשׁ עַל זֶה הַרְבֵּה.

בְּשִׁבְעוֹת בְּבִקְרָא אַחֲרֵי שַׁחֲרִית אוֹמְרִים אֶת ה'אֶקְדָּמוֹת' הַקְדוּשׁוֹת, אֲזַי אֶפְשֶׁר לְהִתְנַעֵצַע מָאֵד אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רנ"ו)

ש'האקדמות עם הנגון' מביאים געגועים חזקים אל השם יתברך; מתחילים להתגעגע להיות צדיק, וכשאומרים את המלים על היפי של היהודי שמצפה לנו כשמשיח יבוא: "בלא שלטא ביה עין, בגו ערן גנתא, מטיילי ביה חננא, לבהדי דשכינתא", ולזה אפשר לזכות כבר היום על ידי העצות של הצדיקים שלומדים אתנו מה שמשיח ילמד אתנו, שאפשר לטיל עם השם יתברך על ידי שמשיחים את הלב אל השם יתברך, משוחחים אתו, מספרים לו עד כמה רוצים להיות כשרים וטובים "הדרא דלא אפשר, למפרט בשפוטא, ולא אשתמע וחקי, נביאן חזונא" את היפי והקדשה האלו אי אפשר להעלות על השפטים ואף אחד אינו יודע את זה.

צריכים לבקש מהשם יתברך שישארו דבוקים לצדיקי אמת, "קביעין בן תהוון, בהנהו חבורתא, ותזכון די תיתבון, בעילא דרתא", שתמיד יהיה לנו רגש לצדיקים, וגם שהילדים והנכדים שלנו יחזיקו עצמם עם הצדיקי אמת שמדביקים אותנו אל התורה ואל האמונה עם העצות והחזיון שלהם, שגם לנו אנשים פשוטים יהיה משג באלקות, שגם אנחנו נזכה לחיות עם אמונה ברוכה, עם אמונה זכה בהשם יתברך ובתורה.

תשמור על הבית שלך, אל תכניס יותר זוגות, עכשו הוא הזמן לדאג לילדים, ואפילו שאפשר לפעל - אפשר גם לקלקל, די להכניס זוגות; יש לך בחורים בבית ואתה צריך לדאג ליראת שמים שלהם, ואפילו בלי הפחורים הייתם צריכים לקבע עקרונות ששפבאים להתארח אצלכם וכו' צריכים להגיע בצניעות, געל נפש איה הזוגות באים אליכם הביתה, קצר, וגרבים שקופות, ממש געל נפש, זה לא קרוב, זה ביטול הזמן, כמו שאומרים: "חבל על הזמן"; ובנדאי כשיש לך בחורים יראי שמים בנדאי שלא שיה לקיים את המצות מהסוג הזה עכשו, תנעל את הבית שלך, די לדברים האלו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

טלפון נח או לא?

אשה, אמא לילדים שואלת:

אני הולכת לקנות לעצמי טלפון, איזה נכון לקנות – טלפון שיותר טוב ויותר נח, או יותר קטן שעולה יותר זול אבל זה לא כל כך נח?

ראש הישיבה עונה:

הפשוט והלא נח, שלא משכו להיות עם זה.

...

הצלחה של בית הכנסת זה רק אהבה ואחדות

בעזרת ה' יתברך – ערב שבת קודש פרשת במדבר, כ"ח אייר, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד אנשי שלומינו יקירי ואהובי, תלמידי היכל הקודש מירושלים

היות ואחד מהגבאים עזב את ירושלים ועבר לבית שמש אני רוצה למנות בבית מדרשינו גבאי חדש, האברך היקר ישראל יוזשעף נרו יאיר שינהל את בית המדרש ביחד עם ר' יצחק שמואל פרענקל נרו יאיר.

אחי היקרים והאהובים, זכרו שההצלחה של בית הכנסת זה לא שיהיה דרשן טוב, אחד שמוסר טוב שיעורים וחסונים טובים, רק דבר אחד צריכים בבית הכנסת - אהבה ואחדות, ורפנו אמר לנו, שאם נאהב זה את זה נמשך אותו לשם (חיי מוהר"ן, סימן קפז), וכשמדברים את הדבורים של רבנו ומאמינים ברבנו - אפשר להרגיש אור נר, כי רבנו נמצא שם.

תתחזקו בהפצה, עכשו מגיע חג השבועות הקדוש, חכמנו הקדושים אומרים (סוטה לז:), שבקבלת התורה היהודים קבלו ערבות זה לזה; לכן מנח עלינו תפקיד, אנחנו צריכים למסור את נפשנו להפיץ את ספרי רבנו לאחרים, בפרט בארץ ישראל איפה שהערב רב לקחו מליוני יהודים והעבירו אותם על דתם, מליוני יהודים רחוקים מהתורה, והנשמה שלהם צועקת, הנשמות שלהם בוכות: "אנחנו רוצים לחזר אל השם יתברך"; ועם הספרים של רבנו, עם העצות של רבנו, עם הספרים של מוהר"ש - אפשר להחזיר את כולם בתשובה.

שבת שלום.

...

לשאול מורה דרך את כל השאלות והספקות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכָבוֹד אֱהוּבֵי חֲמֻדַּת לְבָבִי ... נֵרוֹ יֵאִיר

אֲנִי שֹׂמֵחַ מְאֹד לִרְאוֹת שְׂאֵתָה מִתְנַהֵג בִּירְאָת שָׁמַיִם וּמִידוֹת טוֹבוֹת, אֲנִי שׂוֹמֵעַ דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם מִמַּגִּידֵי הַשִּׁיעוּרִים שֶׁלָּךְ שְׂאֵתָה יְרֵא שָׁמַיִם וְעַדִּין, אֲנִי רוֹצֵה לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹלָה, אֵתָה מְשַׁמַּח אוֹתִי, אֵתָה עוֹשֶׂה לִי טוֹב.

עֲכָשׁוּ מִגִּיעַ חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַקָּדוֹשׁ, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים עוֹד פַּעַם לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה. מְצִינוּ בְּקִבְלַת הַתּוֹרָה שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן אֶת הַתּוֹרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ; זֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, שֶׁכְּשׁוֹרְצִים לְזָכוֹת לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה - זֶה חַיִּיב לַעֲבוֹר דֶּרֶךְ צַדִּיק, דֶּרֶךְ רַבִּי, חַיִּב לִהְיוֹת בִּיטוּל אֶל רַבִּי, אִי אֶפְשָׁר עִם שָׂכָל עֲצָמוֹ לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג, לָכֵן עֲכָשׁוּ בְּשֻׁבוֹעוֹת תְּבַקֵּשׁ מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁתִּמָּצֵא צַדִּיק, רַבִּי - שְׂאוֹתוֹ אֵתָה יְכוֹל לְשֹׂאֵל אֶת הַשְּׂאֵלוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁלָּךְ, וְשֶׁתִּדַּע אִיךָ לְהִתְנַהֵג, כִּי אֶחָד הַדְּבָרִים הַחֲשׁוּבִים כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה - הוּא שִׁיחָה רַב וּמוֹרָה דֶּרֶךְ שִׁידְרִיךְ אִיךָ לְהִתְנַהֵג בַּחַיִּים, אִיךָ לְנַהֵל אֶת הַבֵּית, אִיךָ לְנַהֵל אֶת הָעֶסְקִים, וְכֵן הִלָּאָה; לְבַד עִם הַשָּׂכָל הָעֲצָמִי - עֲלוּלִים לְתַעוֹת.

בְּמִיחָד בְּגִיל צָעִיר, כְּשֶׁהוֹלְכִים אַחֲרֵי שָׂכָל עֲצָמוֹ - עֲלוּלִים לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים לֹא טוֹבִים שֶׁמְשַׁבְּשִׁים אֶת הַחַיִּים, וְאַחַר כֵּן מִתְחַרְטִים מְאֹד; חַיִּבִּים מוֹרָה דֶּרֶךְ בַּחַיִּים, רַב, מוֹרָה הוֹרָאָה, יְהוּדֵי יְרֵא שָׁמַיִם - שְׂאוֹתוֹ שׂוֹאֵלִים וְשׂוֹמְעִים בְּקוֹלוֹ.

גַּם כְּשֶׁעוֹבְרִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, צָרִיכִים עֲזָרָה, צָרִיכִים עֲצוֹת, וּמִתְבַּיְּשִׁים לְשֹׂאֵל מִה לַעֲשׂוֹת וְאִיךָ לְנַהֵג וְגו'; כְּשֶׁשׁוֹבְרִים אֶת הַבּוֹשָׁה, לֹא מְסַתְּפִלִים עַל זֶה שֶׁמִּתְבַּדִּים - זֹכִרִים לְבָנִים צַדִּיקִים. רַבֵּנוּ י"ל אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בָּנִים, סִימָן סו): "מִי שֶׁהוּא מְקַטִּין אֶת עֲצָמוֹ בְּפָנָי רַבּוֹ, וְשׂוֹאֵל מִמֶּנּוּ כָּל הַסְּפָקוֹת, אַף עַל פִּי שָׂרְבוּ מִבֵּישׁ אוֹתוֹ, עַל יְדֵי זֶה זוֹכָה, שִׁיּוּצָא מִמֶּנּוּ בֵּן שֶׁהוּא גְּדוֹל בַּתּוֹרָה יוֹתֵר מִרַבּוֹ".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

זמן קבוע ללמוד

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת במדבר, כ"ח אייר, שנת ה'תשפ"ו
יקירי ... נרו יאיר

עכשו מגיע שבועות, אנחנו עומדים לקבל את התורה מחדש; חשוב שתקבע
לך ללכת לשעורי תורה, שתהיה לך קביעות ללכת לשיעור בבקר או בערב, ללמוד
שיעור בגמרא ושיעור בהלכה, וכדומה; הלואי שתלך בכל ערב לשיעור של
המורה הוראה, אין להשוות את מי שיש לו שיעור בלימוד התורה הקדושה בכל
יום, לזה שאין לו שיעור, זה שני עולמות; מי שקובע ללכת לשיעור שלומדים שם
גמרא או הלכה - נעשה במשך הזמן ירא שמים, הוא יוכל להתגבר על הנסיונות
הקשים והוא יחזיק את הבית שלו ביראת שמים. כי חכמינו הקדושים אומרים
(קידושין ב:), הקדוש ברוך הוא אומר: "בני, בראתי יצר הרע, ובראתי לו תורה
תבלין", בראתי את הנסיונות הקשים, ובראתי את התורה שנותנת כח שיוכלו
לנצח את היצר הרע; כשלוומדים את התורה מקבלים כח שיוכלו להלחם עם היצר
הרע ולנצח אותו.

אם אתה טרוד, אתה לא מגיע לעשות לעצמך סדר ולקבע זמן ללכת
לשיעור, תחטף זמן - מתי שאתה רק יכול - ללמוד תורה. כי רבנו שאל פעם
יהודי אם הוא לומד תורה בכל יום, היהודי ענה לרבנו שאין לו זמן ללמוד, הוא
טרוד, הוא מאד מתקשה להביא פרנסה, אמר לו רבנו: "אפילו שאתה עובד כל
היום ואתה לא יכול לקבע זמן קבוע ללמוד - בכל זאת תראה לחטוף בכל יום
קצת זמן ללמוד תורה"; רבנו אומר שזה הפרוש במה שחכמינו הקדושים
אומרים (שבת לא:), כשאדם מגיע לעולם הבא שואלים אותו: "קבעת עתים
לתורה", האם הוא גנב זמן ללמוד תורה בכל יום למרות הקשיים שלו, 'קבע'
מלשון 'גזלה', כמו שכתוב (משלי כב, כג): "נקבע את קבעיהם נפש", שואלים את

הָאָדָם: "קִבְעֵת עֵתִים לַתּוֹרָה", חֲטָפֶת כְּמָה דְקוֹת בְּיוֹם הָעָמוּס לְלִמּוּד תּוֹרָה?
(לקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן רפד).

אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ וְאֲנִי רוֹצֵה בְּהַצְלָחָתְךָ.

...

אף מילה רעה על אף אחר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשַׁת נִשְׂא א', ראש חודש סיון, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכָבוֹד ... נִירוּ יָאִיר

אִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לְשִׁמְחָה רַק עַל יְדֵי תַפְלָה; צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל
יוֹם לְזָכוֹת לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כִשְׂאָדָם בְּשִׁמְחָה הוּא יִגִּיעַ לְדִרְגוֹת הַכִּי גְבוּהוֹת שֶׁיֵּשׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה.

שִׁמְחָה שׁוֹרֶפֶת אֶת כָּל הַקְּלִיפּוֹת, וּמוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר שֶׁזֶה הַסִּימָן שְׂאָדָם יָכוֹל
לְמַדֵּד אִם הוּא נִמְצָא בְּקִדְשָׁה, אוֹ חֵס וְשָׁלוֹם בְּטַמְאָה; שֶׁיִּסְתַּכֵּל אִם הוּא שִׁמַּח, כִּי
שִׁמְחָה שׁוֹרֶפֶת אֶת כָּל הַקְּלִיפּוֹת, שֶׁכָּל הָעֲנִיָּן שֶׁלָּהֶם הוּא עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (ישעיה סה, כה): "וְנִנְחַשׁ עֶפֶר לַחֲמוּ", עֶפֶר זֶה עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, שֶׁזֶה מִגִּיעַ
מִיִּסּוֹד הָעֶפֶר (עֵינִי לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א, סִימָן קפ"ט).

עֲכָשׁוּ כְשֶׁמִּגִּיעַ חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַקָּדוֹשׁ, 'זֶמַן מִתֵּן תּוֹרָתֵינוּ' אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְזָכוֹת
עוֹד הַפַּעַם לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תִּקְבֵּל עַל עֲצָמָךְ לֹא לְדַבֵּר יוֹתֵר רַע עַל אֵף
יְהוּדִי, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (ויקרא רבה ט, ט), כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הָלָכוּ בַּמִּדְבָּר
תָּמִיד הִיָּתָה מַחְלָקָת, וּכְשֶׁהִגִּיעוּ לְהַר סִינִי - שָׁם כָּל הַיְּהוּדִים עָשׂוּ שָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם,
הֵם לֹא הִתְקוּטְטוּ, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: "הָרִי שֶׁעָה שְׂאֲנִי נוֹתֵן תּוֹרָה לְבָנָי",
עֲכָשׁוּ הַזֶּמַן לָתֵת אֶת הַתּוֹרָה לַיְּהוּדִים, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אֲלָא עַל יְדֵי
אַהֲבָה וְאַחֲדוּת; אִם אֵתָה תִּסְתַּכֵּל בְּרַחֲמָנוּת עַל אַחֲרִים - הַשְׁנֵאָה תִּסְתַּלַּק, אֵתָה
תּוֹכֵל לְהִסְתַּדֵּר עִם כָּל אֶחָד; בְּפֶרֶט בְּבֵית, שָׁם צְרִיכִים לְהִתְמַקְדּוֹת מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת הַכָּל
שִׂיחָיָה שָׁלוֹם; עִם הַהוֹרִים וְעִם הַיְּלָדִים וְעִם הָאֲחִים וְהָאֲחֻיוֹת. אֵל תַּחַפֵּשׁ לֵהִיּוֹת
צוֹדֵק, תַּחַפֵּשׁ לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם - כִּךָ תִּזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּפִּי שֶׁחֲכָמֵינוּ

הקדושים אומרים (פסיקתא דרב כהנא יב, יד), הקדוש ברוך הוא אומר: "התורה כולה שלום", למי אני נותן את זה? לאלו שחיים בשלום, כמו שכתוב (משלי ג, יז): "וכל נתיבותיה שלום".

אחי היקר, חברי חמדת לבבי, אנחנו עומדים שוב בהר סיני, אנחנו מקבלים את התורה; תעזב את העצבות והמרה שחורה, תעשה קבלה חזקה שיותר לא תדבר אף מילה רעה על אחד, זה יעזר לך שתוכל לקבל את התורה ושתוכל ללמוד בהתמדה את התורה הקדושה, רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן צא): "סגולה להתמדת התורה" - לא לדבר על יהודים, כי רק כשמתקבלים במבט טוב על כל אחד - יכולים לאהב את התורה, עיין שם. השם יעזר שתצליח בכל הענינים. חודש טוב.

...

הדבר היחיד שנשאר, זה דורות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא א', ראש חודש סיון, שנת ה'תשפ"ו יקירי אהובי ... נרו יאיר, בני ברק קבלתי את מכתבך.

אל תבוא לחג לאמריקה, לא שיך לעזב את המשפחה; הורים צריכים להיות בחג בבית, ואם אתה רוצה להיות בקבוץ הקדוש - אין באמריקה שום דבר יותר מאשר אצלכם בבני ברק; התכונה שלכם כל כך יפה, אתה יכול שם לקבל את כל הדברים הקדושים; כי רבנו ז"ל אמר בפרוש (חיי מוהר"ן, סימן קפה), "במקום שיאהבו זה את זה וידברו ממני, שם אהיה".

תשאר בבית עם הילדים, במיוחד עכשו כשאנחנו עומדים בחג השבועות הקדוש, זמן מתן תורתנו - תתחזק להיות יותר בבית כדי שתוכל לחנך את הילדים שלך, כי כשהקדוש ברוך הוא נתן את התורה לעם ישראל, הוא בקש (שיר השירים רבא, ד): "הביאו לי ערבים טובים שתשמרוה", היהודים נסו להביא ערבים, אבל

הקדוש ברוך הוא לא קבל את זה, עד שהיהודים אמרו: "בנינו עורכים אותנו", אמר להם הקדוש ברוך הוא: "הא נדאי ערכים טובים, על ידיהם אתננה לכם", אז עכשו בחג השבועות הקדוש, זמן מתן תורתנו, אנחנו צריכים להתחזק לשמור על הילדים שילמדו ויתפללו.

אנשים משתמשים בפרנסה בתור תרוץ להוריד את רגשי האשמה שלא מקדישים זמן לילדים, זה לא נכון, כי אפילו כשטרוידים להביא פרנסה צדיין צריכים להקדיש זמן ללמד לילדים דרך ארץ, מדות טובות ויראת שמים. השנים הספורות שחיים עוברים, ומה נשאר מהאדם? כסף ובתים לא נשארים, הדבר היחיד שנשאר - זה דורות, וכשנשאר לאדם שכל, הוא מקדיש את הזמן והכח לילדים, ללמד אותם להתפלל, ללמד אותם לברך ברכות, לקרא קריאת שמע, ולעקב מי החברים שלהם, איפה הילדים נמצאים בזמן הפנוי - זוכים לראות דורות יפים, דורות פשרים.

דע לה, אין דבר גדול יותר מלחנף את הילדים להיות יראי שמים ולשמור את התורה, אפילו שזה לוקח זמן, זה הולך על החשבון של עבודת השם. מוהרנ"ת היה זהיר מאוד ללכת לישון מקדם כדי לקום לאמירת תיקון חצות, ולמרות זאת, כשהיו לו ילדים בפית והיו צריכים לחנף אותם - הוא היה נשאר ער להמתין להם כשהם חוזרים הביתה מהתלמוד תורה, מהישיבה, הוא היה אומר: "העבודה של החינוך חשובה לי כמו העבודה של לקום בחצות, להתאבל על החרבן".

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

חודש טוב.

...

הפרת הטוב בדרך ארץ

בעזרת ה' יתברך - יום א' פורשת נשא א', ראש חודש סיון, שנת ה'תשפ"ו

יקירי ... גרו יאיר

אני מאוד מרצה מההתנהגות שלך בישיבה, מהדרך ארץ והיראת שמים שלך.

אני רוצה לחזק אותך, עכשיו מגיע חג השבועות הקדוש, אנחנו עומדים עוד פעם לקבל את התורה; דע לך, דרך ארץ זו ההקדמה לקבלת התורה, חכמינו הקדושים אומרים (פנא דבי אליהו רבה, א): "דרך ארץ קדמה לתורה", הדבר הראשון הוא דרך ארץ, להתנהג יפה ובעדינות, בפרט אל ההורים, ולסבא ולסבתא; וכשמגיע חג השבועות הקדוש, אנחנו מקבלים את התורה עוד הפעם - אנחנו צריכים להתחזק בדרך ארץ.

אחד הדברים החשובים זה 'הכרת הטוב', להודות לכל מי שעושה משהו בשבילך. ואם אתה אצל הוריה בבית - תודה להם תמיד; פשהם נותנים לך אוכל - תודה להם, וכשהם מכינים לך את הבגדים שלך - תודה להם שוב, וכשהם דואגים לך - תודה להם מפל הלב; ואם אתה נמצא אצל סבא וסבתא שלך - תודה להם, וחס ושלום אל תצחק ואל תלעג, כי חכמינו הקדושים אומרים (אבות ה, כ): "עז פנים לגיהנם, ובשת פנים לגן עדן", עז פנים מגיע לגיהנם, ומי שמתנהג עדין - זה יביא אותו לדרגה הכי גבוהה; כמו כן תתנהג עם המנהג הטוב, תשאל: "מה אני יכול לעזור?" בכל מקום שרק תהיה; אצל הוריה, אצל סבא, בכל מקום - תשאל: "מה אני יכול לעזור?", ואחרי הסעודה אל תעלם, כי כשאוכלים סעודה זו דרך ארץ לעזור לנקות, ולפני שאתה יוצא - תראה אם יש אשפה, תוריד את האשפה, ואם משהו נשפך וכדומה - אל תמשיך ללכת ולבוא כאילו לא מתכוננים אליה, אלא תעזר לנקות.

עוד דבר חשוב, אם ההורים שלך מעירים אותך בבקר לזמן קריאת שמע או לזמן תפילה - חס ושלום אל תדבר בחצפה, לצעוק: "תעזבו אותי"; תודה להם שהם דואגים לך לטובתך, לטובתך הנצחית, ואם אתה ישן אצל סבא וסבתא והם מעירים אותך בבקר ללכת לישיבה - חס ושלום אל תתחצף אליהם, תודה להם שהם נותנים לך לגור אצלם, ושהם דואגים לך וכו', ואחרי החתונה שלך כשתלך לחמיה, וחמיה ידפק על הדלת ויצעק: "סוף זמן קריאת שמע!" אל תציק לאשתך או תצחק מחמיה, תתנהג בדרך ארץ.

זכור, אנחנו יהודים, אנחנו לא גוים, לצערנו אנחנו בגלות עמוקה ארבה וחשוכה וכבר חושבים שאסור להורים לומר כלום לילדים, וכבר נהיתה שיטה

שְׁאִסּוּר לַהוֹרִים לְהַתְעַרֵּב אֶצֶל הַיְלָדִים; אוֹי לָנוּ, וּכְשֶׁהוֹלְכִים לְמִטְפָּלִים, הוֹלְכִים לְהַתְרַפָּא - זֶה מֵהַסָּמִים הָאֲרִסְיִים הָרָאוּשׁוֹנִים שֶׁלָּהֶם, לְלַעַג מִהַהוֹרִים וּלְלַמֵּד אֶת הַנַּעַר לְנִתְקַן קֶשֶׁר עִם הַהוֹרִים, וּמִלְמָדִים אֶת הַהוֹרִים שֶׁלֹּא יִגִּידוּ שׁוֹם דְּבָר לַיְלָדִים; זֶה נִגִּיד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי מִתֵּר לַהוֹרִים לְהַגִּיד וְהוֹרִים צָרִיכִים לְהַגִּיד לַיְלָדִים אִיךָ לְהַתְנַהֵג.

אֵל תַּחֲשֹׁב שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלּוּ הֵם דְּבָרִים לֹא חֲשׁוּבִים, דִּרְךְ אֶרֶץ זֶה מֵהַדְּבָרִים הַכִּי קְדוּשִׁים. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (יוֹמָא פּוּר) עַל הַפֶּסּוּק (דְּבָרִים ו, ה): "וְאֶהְבֵּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, שִׁיְהֵא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יָדְךָ", אָדָם צָרִיךְ לִרְאוֹת שֶׁעַל יָדוֹ אֲנָשִׁים יָבוֹאוּ לְאַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; כְּשֶׁאָדָם לומֵד אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְהוּא מְשַׁמֵּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, אִם הוּא מִתְנַהֵג בְּעֵדִינּוֹת וּבִדְרֹךְ אֶרֶץ, מֵה אוֹמְרִים עָלָיו? "אֲשֶׁרִי אָבִיו, אֲשֶׁרִי רַבּוֹ, שֶׁלֹּמְדוֹ תּוֹרָה", עַל יָדָיו מִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

חֹדֶשׁ טוֹב.

...

לְרַחֵץ אֶת הָעֵינִים בְּדִמְעוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פָּרֹשֶׁת נִשְׂא א', רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... גֵּרוֹ יֵאִיר

אָחִי הַיָּקָר, חֲבֵרִי חֲמֻדַּת לִבִּי, עֲכָשׁוּ בִימֵי הַקִּיץ תִּקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ בְּהַחֲלָטָה חֲזָקָה לְשִׁמּוֹר אֶת עֵינֶיךָ, וְאִם נִכְשַׁלְתָּ בְּרֹאיוֹת אֲסוּרוֹת - תִּבְכֶּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיִּסְלַח לָךְ, כִּי רַק עַל יְדֵי הַדִּמְעוֹת שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׂבוּכִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶפְשָׁר לְרַחֵץ אֶת הָעֵינִים, וְאֶפְשָׁר לְתַקֵּן אֶת הַפֶּגֶם הַנּוֹרָא; צָרִיכִים לְשִׁפּוֹךְ יָמִים שֶׁל דִּמְעוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנוֹכַח לְשִׁמּוֹר אֶת הָעֵינִים, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׂבָאוֹת עַל הָאָדָם זֶה רַק בְּגִלָּל שֶׁלֹּא שׁוֹמְרִים אֶת הָעֵינִים; מֵאֲבָדִים כָּל כּוֹךְ הַרְבֵּה טוֹב עַל יְדֵי שֶׁלֹּא שׁוֹמְרִים אֶת הָעֵינִים, מֵאֲבָדִים אֶת הַשִּׁידוּף, מֵאֲבָדִים אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית וּמֵאֲבָדִים אֶת הַפְּרִנְסָה. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים (סֵפֶר חֲסִידִים, סִימֵן שְׁפ"ו), יְהוּדֵי הַגִּיעַ בְּטַעֲנָה אֶל הַתַּנָּא

הקדוש רבי יהודה החסיד איך יתכן שהוא צם והתפלל הרבה על שידוך מסים, ולא קבלו את התפלות שלו, "אמר החכם", ענה לו הצדיק: "זה הצער הבא עליך בשביל שהיית צופה בנשים, וזמן לך מה שלא מצאה חן בעיניך", כל הצער שאתה עובר זה בגלל שאתה לא שומר את עיניך.

אחי אהובי, חברי חמדת לבבי, תעשה לך קביעות ללכת להתבודדות, תחפש לך מקום; מקום שקט, מקום ריק, ושם תתבודד, תשיח את לבך אל השם יתברך, תבכה ותבקש: "רבונו של עולם תסלח לי שעד עכשו לא שמרתי את עיני, אני כל כך מתפיש, מבחין אני משיח יפה, אני מציג את עצמי פירא שמים וחרדי, כולם מכירים אותי כאדם יקר ועדין, אבל ממך השם אני לא יכול להתחבא, אתה הרי יודע הכל, אתה רואה הכל, אנה השם אני מבקש ממך השם, תעזר לי שאוכל לצאת מהבוץ שלי, שאזכה לעינים קדושות, שאזכה לעינים טהורות, תעזר לי בזכות הצדיקים הקדושים שמסרו את נפשם למענך ולמען עם ישראל, ענני ה' ענני, תעזר לי שלא תהיה לי יותר אף הסתכלות רעה, שאשתמש בעיני רק כדי ללמוד תורה, אמן סלה".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

חודש טוב.

...

רק חברים עדינים ויראי שמים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא א', ראש חודש סיון, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש ירושלים

אני מתגעגע אליך, אני מחכה לשמוע ממך; פעם היית כותב לי מכתבים, אני מצפה לראות את המכתבים שלך, אני רוצה לראות את סדר היום שלך, כמה אתה לומד, ואיך אתה מתחזק בעבודת השם.

תתחבר רק עם חברים טובים, חברים יראי שמים, כי עכשו בימי הקיץ הנסיונות הם גדולים, ורק כשיש חברים טובים, חברים עדינים ויראי שמים -

אפשר להחזיק מעמד. הסימן לרעת מיהו חבר טוב וממי צריכים להתרחק - זה הפה; מי שמדבר בעדינות ומתנהג בתמימות - הוא חבר טוב, וחס ושלום כששומעים מישהו שלא מדבר עדין - צריכים להזהר מאד ממנו, ואפלו שהוא נראה כמו ירא שמים, צריכים לרעת שזה רק מבחוץ, אין תוכו כבד, בפנים הוא מלא בנחשים ועקרבים ויכולים להינשך מהם.

אל תלך למקומות ריקים ושקטים, לבתי כנסת ריקים, תסתובב רק במקומות שיש אנשים, שאפשר לראות כל מה שקורה שם, כי בבתי כנסת ריקים עלולים לפול לדברים לא טובים, עלולים להתאמלל על ידי בעלי עבירות, בעלי עבירות מחפשים מקומות ריקים, מקנאות ריקים, שטיפלאר ריקים, הם אורבים על בחורים כדי לצוד אותם ברשתם המרה, ואם אדם זר קורא לה למקום שקט - אל תלך, וחס וחלילה אם מישהו רוצה לטמא אותה, מישהו רוצה לגעת בה ... תבקש עזרה, אל תתביש ואל תפחד, תשמור על החיים שלך, על עתידך.

אף פעם אל תסתכל בטלפון של חבר, לפעמים אפשר בהסתכלות רעה אחת לאבד את כל היראת שמים, ואחר כך צריכים להתנגע כל החיים, תנצל את הזמן שלך לעשות חסד, לעזור בבית, לעזור להורים, ולעזור בבית הכנסת, בישיבה וכדומה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

חודש טוב.

...

אני לא גוי

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא א', ב' סיון, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר

עכשו כשמגיע חג השבועות הקדוש, זמן מתן תורתנו, אנחנו עומדים לזכות לקבל את התורה מחדש - תשמח מאד, כי כל העולם עומד רק בזכות זה שקבלנו את התורה. חכמינו הקדושים אומרים (שמות רבה מז, ד), אם היהודים לא היו מקבלים

את התורה - הקדוש ברוך הוא היה מחריב את העולם; יוצא שהיום בחג השבועות, זמן מתן תורתנו - הוא זמן מאד שמח, שקבלנו את התורה, ואנחנו שומרים את התורה, אנחנו מחיים את כל העולם, במשך כל החג צריכים להיות רק בשמחה.

אחי האהוב, עכשו בחג השבועות, זמן מתן תורתנו - תשמח מאד, אל תתן לעצמך להשבר, תשמח עם 'שלא עשני גוי', אני לא גוי, אני יהודי. חכמינו הקדושים אומרים (מדרש פליאה), כשהקדוש ברוך הוא התחיל לומר את הדבור הראשון: "אנכי ה' אלקיך" - מיד משה רבינו צעק: "שלא עשני גוי"; כי זו הרי השמחה הכי גדולה, שנבחרנו, אנחנו בניו של השם יתברך; מהשמחה הזו אי אפשר לפול, כי אפילו שאדם רואה שהוא מאד רחוק, הוא רואה שהוא נפל מאד, הוא לא לומד, הוא לא מתפלל, הוא רואה בעצמו רק רע, אין לו במה לשמוח - עדיין אפשר לשמוח בזה שאני לא גוי, וזה עוד טעם למה אנחנו עושים בכל יום ברכה שלא עשני גוי, לכאורה היה נכון לומר ברכה: "שעשני ישראל", שאנחנו יהודים, למה עושים ברכה הפוכה, שאנחנו לא גוים? אלא היצר הרע מחפש את כל הדרך אם אפשר את האדם ולהראות לו שהוא כבר לא שוה כלום, ושממנו כבר לא יצא כלום, והאדם היה נכנס לקטנות הדעת לא לעשות את הברכה 'שעשני ישראל', הוא היה שובר את עצמו: וכי אני יהודי? כן יהודי מתנהג? וכי אני יכול לברך את הברכה בשם ומלכות - 'שעשני ישראל'? אני לא מתנהג כראוי; לכן אנחנו עושים את הברכה 'שלא עשני גוי' שאפילו מי שהוא כל כך שבור הוא סובר שהוא כלום - גם יכול לצעוק: 'שלא עשני גוי' יהיה מה שיהיה, אני לא גוי, נולדתי מזרע ישראל; על כן אחי האהוב תשמח מאד עם 'שלא עשני גוי', שאנחנו זוכים לקבלת התורה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לא להכניס גבאי צדקה לאולם?

אברך שואל:

האם מתר לי לעמוד בדלת של אולם לתת צדקה למשלחים בשם המחתן ולא להרשות למשלחים להכנס לאולם?

ראש הישיבה עונה:

לא, חס ושלום.

...

לשפוף מים על אילנות והפרחים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא א', ב' סיון, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר, קרית ברסלב

אני מודה לך שאתה עוזר לי עם המוסדות, כדאי העמל והיגיעה לבנות את המוסדות; רק זה נשאר, רק זה יעזור לנו בעולם הזה ובעולם הבא.

אחי האהוב, גם אתה שאתה טרוד לעזור למוסד, וגם עם העסק הפרטי שלך - גם תלמד תורה בכל יום, אין דבר כזה שיעבר יום בלי ללמוד תורה, תלמד מהעצים והפרחים, הם יכולים לגדול רק כששופכים עליהם מים, וזה הטעם למה בחג השבועות המנהג הוא להכניס לבית הפנסת ולבית אילנות ופרחים, זכר לקבלת התורה; זה גם כדי שנלמד מהאילנות והפרחים, שהם לא יכולים לגדול, הם לא יכולים לחיות - בלי מים; אם אין לאילנות והפרחים מים - הם מתים, וכך גם עם האדם, "כי האדם עץ השדה" (דברים כ, יט), האדם הוא כמו אילן; כך האדם צריך ללמוד תורה שנקראת מים (כפא קמא פב.), בלי מים האדם לא יכול להמשיך, אי אפשר לחיות.

על כן תתחזק מאוד ותקבל על עצמך ללמוד תורה בכל יום. תקבל על עצמך שלא יעבור יום בלי תורה, רק כך תוכל להמשיך בחיים. כפי שחכמינו הקדושים מספרים (ברכות סא:), פעם שועל טייל ליד מים וראה קבוצה של דגים שרצים מפה לשם, הוא שאל אותם: "אולי אתם רוצים לצאת מהמים ויהיו לנו חיים טובים

בַּיַּחַד? "הַדְּגִים צָחֲקוּ מִמֶּנּוּ, הֵם שָׁאוּ אוֹתוֹ: "אַתָּה הַשּׁוֹעֵל שְׂכוּלִים אוֹמְרִים שְׂאֵתָה בַּעַל חַי חָכָם? אִם בָּמִים שְׁנֵה מְקוֹם הַמַּחֲיָה שְׁלָנוּ אֲנַחְנוּ תָּמִיד דּוֹאֲגִים שְׁלֹא יִצּוּדוּ אוֹתָנוּ, אֵיךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לָצֵאת לַיַּבָּשָׁה? שֶׁם בְּיָדָי לֹא נוֹכַל לַחֲיֹת!" כֵּן רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר לְפָפּוֹס כְּשֶׁהוּא הוֹכִיחַ אוֹתוֹ לָמָּה הוּא עוֹשֶׂה יְשִׁיבוֹת כְּשֶׁהָרוּמָאִים לֹא הִרְשׁוּ, וְאִם לֹא יִצְיָתוּ לְרוּמָאִים תִּהְיֶה סִכְנָה, הוּא אָמַר לוֹ אֵת הַסַּפּוֹר עִם הַשּׁוֹעֵל, שִׁיְהוּדִי לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת בְּלִי הַתּוֹרָה, וְרַק כְּשֶׁלּוּמְדִים תּוֹרָה אֶפְשָׁר לַחֲיֹת.

עַל כֵּן מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּקְבַּל אֶת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ, תַּעֲשֶׂה לָּךְ קִבְלָה חֲזָקָה לְלִמּוּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאִם אַתָּה עוֹד לֹא זוֹכֶה לְהִבִּין אֶת הַלְמוּד - תֹּאמַר אֶת הַמְּלִים שֶׁל הַתּוֹרָה, רַבֵּנוּ ו'ל אוֹמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו), שְׁנֵה דְבָר מְאֹד גָּדוֹל לְלִמּוּד תּוֹרָה אֲפִילוּ שְׁלֹא מְבִינִים, וְאִם חֲזָקִים בְּלִימּוּד הַתּוֹרָה, אֲמִירַת הַמְּלִים שֶׁל הַתּוֹרָה - בְּסוֹף יִזְכּוּ לְתַבּוּנוֹת הַתּוֹרָה, יִזְכּוּ לְהִבִּין הַכֹּל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א, סִימָן יא); עֵינַי בְּסִפּוּר רַחֲמֵי הָאֵל (אוֹת לִימּוּד): "עוֹד זֹאת אוֹמֵר לִי לְבִי, עֲצָה טוֹבָה", לְאֵלּוּ שְׁטְרוּדִים לְהִבִּיא פְּרָנְסָה, וּלְאֵלּוּ שְׁלֹא מְבִינִים אֶת הַלְמוּד, "שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם דֶּף גִּמְרָא וּפְרָק מְשֻׁנוֹת בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא", הוּא מְסַפֵּר: "הַכְּרַתִּי סִנְדֵּלָר שְׁלֹא הִבִּין אֶת הַלְמוּד, וְהוּא הָיָה אוֹמֵר בְּכָל יוֹם הִרְבֵּה דְּפִי גִמְרָא, הוּא סֵיִם ש"ס כָּל שְׁנָה, וְהָיָה צֶלֶם אֱלֹקִים עַל פָּנָיו כְּאֶחָד הַגְּדוֹלִים".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

סָתֵם לוֹמַר אֶת הַמְּלִים, וְכִי זֶה לִימּוּד הַתּוֹרָה?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפַּרֵּךְ - יוֹם ג' פָּרֶשֶׁת נִשְׂא א', ג' סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאֵיר

אֲחִי אֶהוּבִי, חֲבֵרֵי חֲמֻדַּת לְבָבִי, תִּקְבַּל עַל עֲצָמֶךָ לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תַּעֲשֶׂה לָּךְ סֵדֵר לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם, מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גִּמְרָא וְהִלְכָּה. בַּהֲתַחֲלָה אַתָּה לֹא תִבִּין כָּל מַה שְׂאֵתָה לוֹמֵד, בְּכָל זֹאת תִּלְמַד, תִּגְרוֹס אֶת הַמְּלִים, תֹּאמַר אֶת הַמְּלִים, כִּי הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (קְדוּשִׁים פה:), כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה וְהוּא לֹא מְבִין מַה

הוא לומד, "והוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע", ומרב אהבה לתורה, הוא ממשיך ללמוד אפילו שהוא עוד לא מבין מה הוא לומד; "כל מלה ומלה סלקא", כל מילה תורה שהוא לומד עולה לשמים, "וקודשא בריך הוא חדי בההיא מלה", והקדוש ברוך הוא שמח עם כל מילה של תורה, והקדוש ברוך הוא לוקח את המלים ונוטע את המלים למעלה בשמים סביב נחל, ונעשים מהם עצים גדולים של 'ערכות', ענין שם.

אחי אהובי, ראה שיימך ושנותיך לא יעברו עליך בשום כלום; למה שלא תתחיל ללמוד תורה? התרוצים שלך הם לא תירוצים אמתיים, ואם אין לך חברותא, אין לך מסגרת וכדומה - תתחיל ללמוד לעצמך, ואם כבר שברו אותך בשנות נעוריך, הוכיחו לך שאפה כבר לא תהיה תלמיד חכם - זה לא תרוץ לא ללמוד. קח משניות ותתחיל מסכת ברכות, תאמר את המלים של המשנה בקול בנעימות ומתיקות, תאמר משנה אחרי משנה, עד שתסיים את המסכתא הראשונה, אחר כך תתחיל מסכת פאה; כך תלמד מסכתא אחרי מסכתא, עד שתסיים סדר זרעים. אחר כך תמשיך לסדר מועד, עד שתתקף לסיים ששה סדרי משנה, כך תעשה עם גמרא; תתחיל ללמוד מסכת ברכות, תלמד דף אחרי דף, ואם אפה לא מבין - אל תשבר, תבקש ותבכה אל השם יתברך שיפתח לך את העינים וההבנה שלך, ושתתקף להבין את התורה הקדושה, ואם אפה עדיין לא מבין - תמשיך לומר את המלים עד שתתקף להבין.

זה יכול להשמע מענין, סתם לומר את המלים, וכי זה לימוד התורה? אחי אהובי, ראשית דע לך שכן, זה בעצמו לימוד התורה; חכמינו הקדושים אומרים (עבודה זרה יט.): "לעולם ליגרים איניש", שאדם ילמד בגירסא, "ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", אפילו שהוא עוד לא מבין את הלמוד; ושנית, זו הדרך להגיע להבנה, כי כשמדקדקים ורוצים מיד להבין את העמקות של כל מילה של תורה - זה מבלבל את האדם, ולפעמים זה עלול להביא שיעזבו את הלמוד, אבל כשלומדים בדרך המהירה, ואם עדיין לא מבינים כל כך ברור ממשיכים הלאה, לא עוצרים - זה מביא חשק גדול ללמוד עוד ועוד, וזה גורם שייבינו את הלמוד (שיחות הר"ן, סימן עו).

מתחיל כבר ללמוד, אל תסתפל על אף אחד, ותהיה מוכן שיזלזלו בזה, אנשים יחזקו, יצחקו וכו', גם ירצו להתנפח איתך, כי כך זה הולך בכל דבר בעבודת השם, ברגע שהאדם מתחיל לעבוד את השם באמת הוא צריך לעבור את המניעה הזו שלועגים וצוחקים ממנו, ואכן בגלל זה מתחיל השלחן ערוך הקדוש את הסימן הראשון: "ולא יבוש מפני המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך", כי זו ההקדמה הכי חשובה לפני שמתחילים ללמוד שלחן ערוך, לדעת שיהיו אנשים שילעגו ממנו; לכן תהיה חזק לא לעזוב ללמוד את התורה הקדושה, ותוף זמן קצר אתה תזכה שיפתחו לך העינים והשכל, אתה תזכה להבין את הלמוד ותהיה צדיק גדול.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

הַעֲוֹתָת הַשֵּׁם יִתְכַּדֵּר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

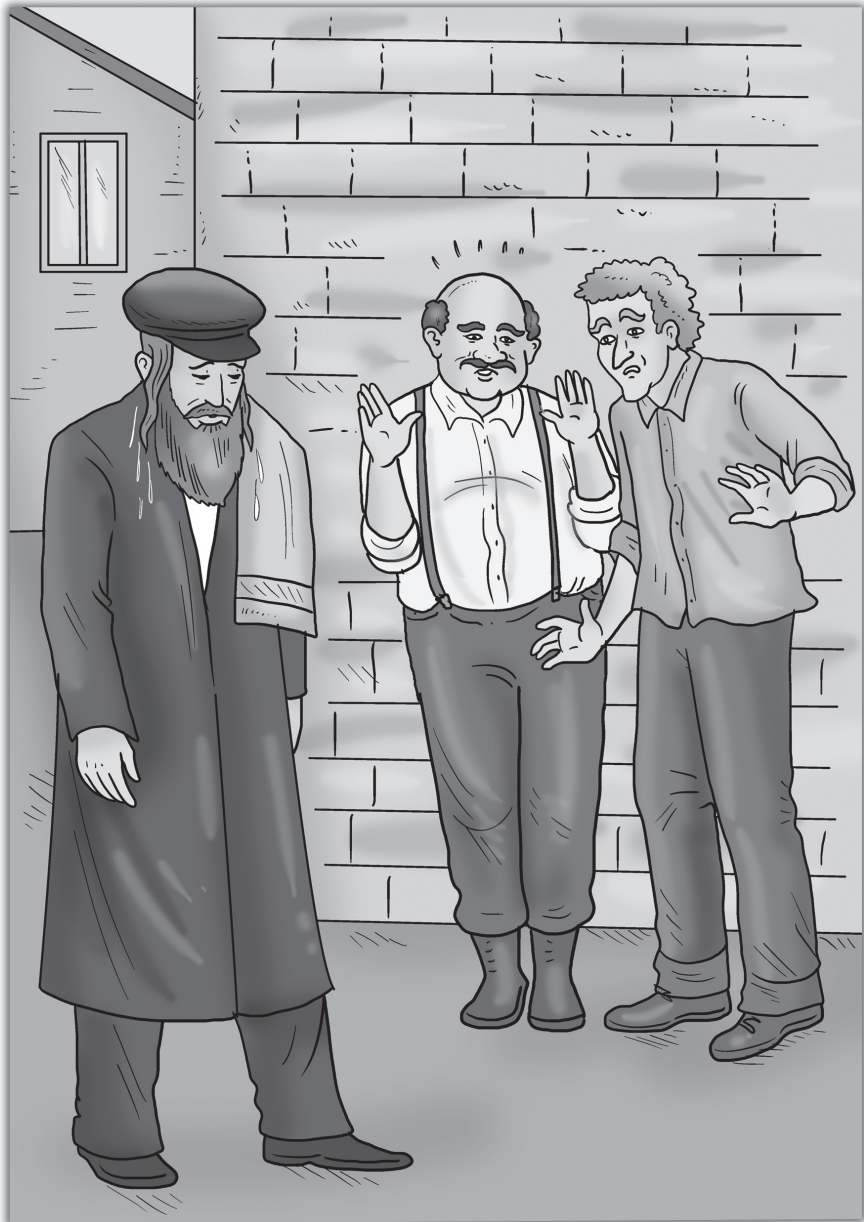
אֱלֹהִים

אֲנִי רוֹצֶה לְהַשְׁאֵר טְהוֹר

”רבונו של עולם שמור עלי מהגוים, שהם לא יגעו בי
ושאני לא אגע בהם; עכשו הייתי במקוה, עכשו טבלתי,
אני רוצה להשאיר טהור...”

הִיָּה זֶה כְּשֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הַלֵּךְ
לְטַבֵּל בַּמָּקוֹה, בְּדֶרֶךְ חֲזָרָה מִהַמָּקוֹה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ
עָבַר בְּרָחוּב צָר וְהִגִּיעוּ לְקִרְאָתוֹ שְׁנֵי גוֹיִם, וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב
הַקָּדוֹשׁ מָאֵד לֹא רוֹצֶה לְגַעַת בָּהֶם, הוּא לֹא רוֹצֶה לְהַטְמִיא,
הוּא רָצָה לְהַשְׁאֵר טְהוֹר מִהַמָּקוֹה הַקָּדוֹשׁ, הוּא בִקֵּשׁ בְּשִׁקְט
מִהֵשֵׁם יִתְכַּדֵּר: ”רבונו של עולם שמור עלי מהגוים, שהם
לא יגעו בי ושאני לא אגע בהם; עכשו הייתי במקוה, עכשו
טבלתי, אני רוצה להשאיר טהור...”

יְלָדִים יְקָרִים, כָּל דְּבַר שְׂרוּצִים, וְכָל דְּבַר שְׂצָרִיכִים - יֵשׁ
עֲצָה אַחַת, לְבַקֵּשׁ מִהֵשֵׁם יִתְכַּדֵּר בַּשְּׂפָה שְׁלָנוּ, הַשֵּׁם יִתְכַּדֵּר

תוֹדָה הַשֵּׁם שֶׁהֵם לֹא נִגְעוּ בִּי

מקשיב לכל אחד, ואפשר לדבר אליו בכל שפה, בשמים
מאד חשוב כשיהודי מבקש משהו מהשם יתברך.

הצדיק הקדוש הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו מבקש
בשקט מהשם יתברך, והוא רואה שהגוים מתקרבים אליו
יותר ויותר, הוא מבקש פעם ועוד פעם, וקרה ספור של
תפלה... הגוים מכריזים בקול: "באו נדחה לצד, כדי לא
לגעת ביהודי המלכלך" והגוים נדחפים לצד, והבעל שם
טוב הקדוש עובר בקדושה וטהרה, הקדוש ברוך הוא
קבל את התפלות שלו.

באמת יהודי הוא לא מלכלך, רק הגוים אומרים עלינו
שאנחנו מלכלכים, אבל חס ושלום לחשב כך, כי היהודים
הם טהורים וקדושים, יהודים הם הכי יפים בעולם.

הבה נלמד מהספור הזה להזהר כשאנחנו הולכים
למקוה לשמור על העינים ולהשאיר טהורים, וכשאנחנו
הולכים ברחוב - לא לגעת ולא להסתפל על דברים לא
טובים, כך נשאיר טהורים, ובאו נלמד מהצדיק הקדוש
לבקש מהשם יתברך על כל דבר שאנחנו צריכים, כך
נהיה יהודים כשרים, נהיה קדושים וטהורים.

